

14777/16

EF 353
ECOFIN 1098
DRS 46

От:	Генералния секретар на Европейската комисия, подписано от г-н Jordi AYET PUIGARNAU, директор
Дата на получаване:	23 ноември 2016 г.
До:	Г-н Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, генерален секретар на Съвета на Европейския съюз
№ док. Ком.:	COM(2016) 852 final
Относно:	Предложение за ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА за изменение на Директива 2014/59/ЕС по отношение на капацитета за покриване на загуби и рекапитализация на кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Директива 98/26/ЕО, Директива 2002/47/ЕО, Директива 2012/30/ЕС, Директива 2011/35/ЕС, Директива 2005/56/ЕО, Директива 2004/25/ЕО и Директива 2007/36/ЕО

Приложение: COM(2016) 852 final

ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 23.11.2016 г.
COM(2016) 852 final

2016/0362 (COD)

Предложение за

ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

за изменение на Директива 2014/59/ЕС по отношение на капацитета за покриване на загуби и рекапитализация на кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Директива 98/26/ЕО, Директива 2002/47/ЕО, Директива 2012/30/ЕС, Директива 2011/35/ЕС, Директива 2005/56/ЕО, Директива 2004/25/ЕО и Директива 2007/36/ЕО

(текст от значение за ЕИП)

{SWD(2016) 377}

{SWD(2016) 378}

Обяснителен меморандум

1. КОНТЕКСТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

- **Основания и цели на предложението**

Предложените изменения на Директива 2014/59/ЕС (Директива относно възстановяването и реструктурирането на банки или ДВПБ) са част от законодателен пакет, който включва изменения на Регламент (ЕС) № 575/2013 (Регламент относно капиталовите изисквания или РКИ), Директива 2013/36/ЕС (Директива относно капиталовите изисквания или ДКИ) и Регламент (ЕС) № 806/2014 (Регламент относно Единния механизъм за реструктуриране или РЕМП).

През последните години ЕС извърши съществена реформа на регулаторната рамка за финансовите услуги с цел да подобри устойчивостта на финансовите институции в ЕС въз основа на международно приетите стандарти, договорени с международните партньори на ЕС. Пакетът за реформа включваше по-специално Регламент (ЕС) № 575/2013 (РКИ) и Директива 2013/36/ЕС (ДКИ) по отношение на пруденциалните изисквания и надзора върху институциите, Директива 2014/59/ЕС (ДВПБ) по отношение на възстановяването и реструктурирането на институциите и Регламент (ЕС) № 806/2014 относно Единния механизъм за реструктуриране (ЕМП).

Мерките за реформа бяха предприети в отговор на финансовата криза през периода 2007—2008 г. Липсата на адекватни рамки за управление на кризи и за реструктуриране принуди много правителства в света да предприемат спасителни планове за банките след финансовата криза. Последиците от това за публичните финанси, както и нежеланият ефект на поемане на разходите за банковата несъстоятелност от обществото подчертаха необходимостта от различен подход към управлението на банкови кризи и защитата на финансовата стабилност.

С Директива 2014/59/ЕС¹ и Регламент (ЕС) № 806/2014² в Съюза бе установена стабилна рамка за реструктуриране на банките, съобразена с основните договорености в международен план, с цел ефективно управление на банковите кризи и намаляване на отрицателното им въздействие върху финансовата стабилност и публичните финанси. Един от основните елементи на новата рамка за реструктуриране е инструментът за споделяне на загуби, който представлява обезценяване на дългове или преобразуване на вземания по дългове или други задължения в собствен капитал съобразно предварително определена йерархия. Инструментът може да се използва за поемане на загуби или за вътрешна рекапитализация на институция, която е изпаднала в несъстоятелност или има вероятност от това, с цел възстановяване на икономическата ѝ жизнеспособност. Така не данъкоплатците, а акционерите и кредиторите ще трябва да поемат тежестта от изпадане в несъстоятелност на институцията. За разлика от други юрисдикции, действащата в Съюза рамка за възстановяване и реструктуриране на

¹ Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. за създаване на рамка за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници (ОВ L 173, 12.6.2014 г., стр. 190).

² Регламент (ЕС) № 806/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2014 г. за установяването на еднообразни правила и еднообразна процедура за реструктурирането на кредитни институции и някои инвестиционни посредници в рамките на Единния механизъм за реструктуриране и Единния фонд за реструктуриране и за изменение на Регламент (ЕС) № 1093/2010, ОВ L 225, 30.7.2014 г., стр. 1).

банки вече съдържа изискването органите за реструктуриране да определят за всяка кредитна институция или инвестиционен посредник („институция“) минимално изискване за собствен капитал и приемливи задължения (МИПЗ), състоящи се от задължения с висок капацитет за споделяне на загуби, които да бъдат използвани за поемане на загуби и за рекапитализация на институциите в случаи на несъстоятелност. Делегираният акт, уреждащ практическото прилагане на това изискване, бе приет наскоро от Комисията³.

Що се отнася до процесите на световно равнище, на 9 ноември 2015 г. Съветът за финансова стабилност (СФС) публикува „Договореностите относно общия капацитет за поемане на загуби (ОКПЗ)“ („стандарт за ОКПЗ“), приети седмица по-късно на срещата на високо равнище на Г-20 в Турция⁴. Съгласно стандарта за ОКПЗ от глобалните системно значими банки (Г-СЗБ), наричани в законодателството на Съюза глобални системно значими институции (Г-СЗИ), се изисква да разполагат с достатъчен размер задължения с висок капацитет за поемане (споделяне) на загуби, така че да се гарантира безпрепятствено и бързо поемане на загуби и рекапитализация при реструктуриране. В съобщението си от 24 ноември 2015 г.⁵ Комисията пое ангажимент да изготви законодателно предложение до края на годината, така че стандартът за ОКПЗ да може да бъде приложен в рамките на договорения краен срок през 2019 г. Освен това Комисията пое ангажимент да преразгледа съществуващите правила за МИПЗ, за да осигури пълна съгласуваност с приетия на международно равнище стандарт за ОКПЗ, като вземе под внимание заключенията в доклада, който Европейският банков орган (ЕБО) следва да представи на Комисията в съответствие с член 45, параграф 19 от ДВПБ. На 19 юли 2016 г. ЕБО публикува междинна версия на този доклад⁶, а окончателният му вариант се очаква да бъде представен през декември 2016 г.

При все че общата рамка за възстановяване и реструктуриране на банките продължава да бъде валидна и стабилна, основната цел на настоящото предложение е стандартът за ОКПЗ да бъде приложен на практика, а изискването за целите на ОКПЗ да бъде включено в общите правила за МИПЗ, избягвайки дублирането на две паралелни изисквания. Въпреки че регулаторната цел на ОКПЗ и МИПЗ е една и съща, има някои разлики в начина, по който двете изисквания са построени. Обхватът на МИПЗ включва не само Г-СЗИ, а целия банков сектор на Съюза. За разлика от стандарта за ОКПЗ, който включва хармонизирано минимално равнище, при МИПЗ равнището се определя от органите за реструктуриране въз основа на индивидуална оценка на институцията в зависимост от конкретния случай. Не на последно място, минималното изискване за целите на ОКПЗ по принцип следва да се изпълнява посредством

³ Делегиран регламент (ЕС) 2016/1450 на Комисията от 23 май 2016 г. за допълване на Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета по отношение на регулаторните технически стандарти, с които се уточняват критериите във връзка с методиката за определяне на минималните изисквания за собствени средства и приемливи пасиви, ОВ L 237, 3.9.2016 г., стр. 1

⁴ СФС, *Принципи относно капацитета за поемане на загуби и за рекапитализация на глобалните системно значими банки (Г-СЗБ) при реструктуриране, Договорености относно общия капацитет за поемане на загуби (ОКПЗ)*, 9.11.2015 г.

⁵ Съобщение на Комисията до Европейския парламент, Съвета, Европейската централна банка, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите „*Към завършването на банковия съюз*“, 24.11.2015 г., COM(2015) 587 final.

⁶ <https://www.eba.europa.eu/documents/10180/1360107/EBA+Interim+report+on+MREL>

инструменти, представляващи подчинен дълг, докато при МИПЗ подчинеността на дълговите инструменти може да се изисква от органите за реструктуриране в зависимост от ситуацията и само доколкото е необходимо, за да се гарантира, че в конкретния случай вземанията на кредиторите, участващи в споделянето на загубите, не се третират по-неблагоприятно в сравнение с хипотетичния сценарий на несъстоятелност (който представлява съпоставителен сценарий по отношение на реструктурирането). За да осигури опростена и прозрачна рамка, правна сигурност и съгласуваност, Комисията предлага стандартът за ОКПЗ да бъде включен в съществуващите правила за МИПЗ, като се гарантира, че двете изисквания се изпълняват чрез инструменти, които до голяма степен са сходни. Този подход изисква в съществуващите правила за МИПЗ да се въведат някои ограничени промени, които ще осигурят техническо съответствие със структурата на изискванията за Г-СЗИ.

Въвеждането на подходящи допълнителни технически изменения на съществуващите правила за МИПЗ е необходимо по-специално, за да бъдат приведени в съответствие със стандарта за ОКПЗ по отношение, *inter alia*, на знаменателите, измерващи капацитета за поемане на загуби, взаимодействието с изискванията за капиталов буфер, разкриването пред инвеститорите на информация за рисковете, както и по отношение на прилагането им при различните стратегии при реструктуриране. Подходът на Комисията при прилагането на стандарта за ОКПЗ по отношение на Г-СЗИ няма да окаже съществено въздействие върху тежестта, поемана от институциите, които не са Г-СЗИ, при изпълнението на разпоредбите относно МИПЗ.

Практически хармонизираното минимално равнище на стандарта за ОКПЗ ще бъде въведено в Съюза чрез изменения на Регламента и Директивата относно капиталовите изисквания (РКИ и ДКИ)⁷, докато специфичното за институцията допълнително изискване по отношение на Г-СЗИ и специфичното МИПЗ за институциите, които не са Г-СЗИ, ще бъдат включени чрез конкретни изменения на ДВПБ и РЕМП. Настоящото предложение се отнася до конкретните изменения на ДВПБ, свързани с прилагането на стандарта за ОКПЗ в Съюза. Настоящото предложение представлява част от пакет за по-машабно преразглеждане на финансовото законодателство на Съюза с цел намаляване на рисковете във финансовия сектор (преразглеждане на РКИ/ДКИ) и засилване на неговата устойчивост.

Освен това въз основа на мненията, изразени от редица респонденти в рамките на поканата към заинтересованите страни за представяне на мнения, публикувана през септември 2015 г.⁸, настоящото предложение изменя ДВПБ с цел да намали разходите

⁷ Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 1). Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно достъпа до осъществяването на дейност от кредитните институции и относно пруденциалния надзор върху кредитните институции и инвестиционните посредници, за изменение на Директива 2002/87/ЕО и за отмяна на директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО, ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 338.

⁸ http://ec.europa.eu/finance/consultations/2015/financial-regulatory-framework-review/docs/summary-of-responses_en.pdf, Обобщения на мненията, изпратени в отговор на поканата за представяне на мнения

на банките за спазване на изискванията, когато по отношение на техните задължения се прилага законодателството на трети държави. Действащото понастоящем изискване се оказва трудно за изпълнение на практика, което ограничава приноса му по отношение на възможността за реструктуриране на банките. Поради това в договорните отношения на банките от Съюза със субекти от трети държави е необходима повече гъвкавост, която да даде възможност на органите за реструктуриране да отменят, при наличието на строги защитни механизми, задължението за въвеждане на договорни клаузи с цел признаване в тези трети държави на въздействието на споделянето на загуби по отношение на задълженията, уредени от законодателството на тези трети държави. На практика настоящите правила са твърде трудни за прилагане.

В отговор на призива, отправен от Съвета по икономически и финансови въпроси в заключенията му от 17 юни 2016 г., с настоящото предложение в ДВПБ се внасят изменения относно използването от органите за реструктуриране на инструменти за мораториум в процеса на реструктурирането, т.е. правомощията за преустановяване на банковите плащания към трети страни. Хармонизирането на тези правомощия следва да допринесе за стабилизирането на институцията от съответните органи през периода преди реструктурирането и евентуално след това.

- **Съгласуваност със съществуващите разпоредби в тази област на политиката**

Действащата рамка на Съюза за реструктуриране на банките вече съдържа изискването всички европейски банки да разполагат с достатъчен размер задължения с висок капацитет за поемане (споделяне) на загуби. Привеждайки това изискване по отношение на Г-СЗИ в съответствие с приетия на международно равнище стандарт за ОКПЗ, предложението ще усъвършенства и ще улесни прилагането на съществуващите правила. Следователно предложението е съгласувано с общата цел на рамката на Съюза за реструктуриране на банките, а именно да се намали участието на данъкоплатците при реструктурирането на банките.

- **Съгласуваност с другите политики на Съюза**

Предложението е част от по-машабно преразглеждане на финансовото законодателство на Съюза (преразглеждане на РКИ/ДКИ) с цел намаляване на рисковете във финансовия сектор и насърчаване на устойчивото финансиране на икономическата дейност. То е изцяло съгласувано с основните цели на ЕС за насърчаване на финансовата стабилност, намаляване на участието на данъкоплатците при реструктурирането на банките и осигуряване на устойчиво финансиране на икономиката.

2. ПРАВНО ОСНОВАНИЕ, СУБСИДИАРНОСТ И ПРОПОРЦИОНАЛНОСТ

- **Правно основание**

Предложената директива изменя съществуваща директива, а именно ДВПБ. Правното основание за предложението е същото като правното основание за ДВПБ, а именно член 114 от ДФЕС. Тази разпоредба дава възможност да се приемат мерки за

сближаване на национални разпоредби, насочени към създаването и функционирането на вътрешния пазар.

Предложението хармонизира националните законодателства относно възстановяването и реструктурирането на кредитни институции и инвестиционни посредници, по-специално по отношение на техния капацитет за поемане на загуби и рекапитализация при реструктуриране, до степента, необходима, за да се гарантира, че държавите членки и банките от Съюза разполагат с едни и същи инструменти и капацитет за справяне с банковата несъстоятелност в съответствие с договорените международни стандарти (стандарта за ОКПЗ).

Чрез установяването на хармонизирани изисквания за банките в рамките на вътрешния пазар предложението значително намалява риска от различия между националните правила на държавите членки относно капацитета за поемане на загуби и рекапитализация при реструктуриране, което би могло да наруши конкуренцията на вътрешния пазар. Следователно предложението има за цел създаването и функционирането на вътрешния пазар.

Поради тази причина член 114 от ДФЕС е целесъобразно правно основание.

- **Субсидиарност (при неизключителна компетентност)**

По силата на принципа на субсидиарност, установен в член 5, параграф 3 от ДЕС, в области, които не попадат в рамките на изключителната му компетентност, Съюзът следва да предприема действие само ако и доколкото целите на предложеното действие не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите членки, както на централно равнище, така и на регионално и местно равнище, а с оглед на мащаба или последиците от предложеното действие, могат да бъдат постигнати по-добре на равнището на Съюза.

Съюзът и неговите държави членки са поели ангажимент да прилагат международните стандарти. При липса на действие от страна на Съюза държавите членки би следвало да приложат приетия на международно равнище стандарт за ОКПЗ в юрисдикциите си самостоятелно, без възможност за изменение на съществуващата рамка, произтичаща от ДВПБ и РЕМП. В резултат на това и като се имат предвид значителните различия между стандарта за ОКПЗ и съществуващата рамка, както и евентуалните разлики при тълкуването на договореностите относно ОКПЗ от националните регулаторни органи, банките, по-специално Г-СЗИ, биха попадали в обхвата на две успоредни изисквания (като самото минимално изискване за целите на ОКПЗ би се прилагало по различен начин в отделните държави членки), което би било свързано с допълнителни разходи както за банките, така и за публичните органи (надзорните органи и органите за реструктуриране). Затова е желателно да бъде предприето действие на равнището на Съюза, за да се улесни хармонизираното прилагане на приетия на международно равнище стандарт за ОКПЗ в Съюза и да се съобрази съществуващата рамка с този стандарт, за да се намалят максимално разходите на банките и на публичните органи, като същевременно се гарантира ефективно реструктуриране в случай на банкова несъстоятелност.

- **Пропорционалност**

Съгласно принципа на пропорционалността съдържанието и формата на действията на Съюза не трябва да надхвърлят необходимото за постигане на неговите цели в съответствие с общите цели на договорите.

При прилагането на стандарта за ОКПЗ по отношение на действащите на международно равнище Г-СЗИ, предложението няма да окаже съществено въздействие върху тежестта за банките, свързана с изпълнението на съществуващите правила относно поемането на загуби и рекапитализацията, тъй като предложението не предвижда прилагане на минималното равнище за целите на ОКПЗ за институциите, които не са Г-СЗИ. В допълнение, посредством привеждането в съответствие на съществуващите правила, доколкото е възможно, с този стандарт предложението до голяма степен ограничава разходите на банките, по-специално на Г-СЗИ, свързани със спазването на стандарта за ОКПЗ. На последно място, в предложението не се предвижда минималното равнище съгласно ОКПЗ да се прилага за институции, различни от Г-СЗИ. Напротив, за тях се запазва общият принцип, според който качеството и равнището на капиталовото изискване за покриване на загуби и рекапитализация следва да се преценява от органите за реструктуриране за всяка отделна банка въз основа на риска, нейния размер, взаимосвързаността и избраната стратегия за реструктуриране. По отношение на Г-СЗИ, обхванати от изискването за минимално равнище за целите на ОКПЗ, в предложението се изисква органите за реструктуриране, преди да поискат специфично за институцията допълнително изискване, да преценят дали това е необходимо, пропорционално и обосновано. Разпоредбите на предложението не надхвърлят необходимото за постигане на неговите цели.

3. РЕЗУЛТАТИ ОТ ОЦЕНКИТЕ НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО

Оценка на въздействието

Като част от пакета за по-мощно преразглеждане на финансовото законодателство на Съюза с цел намаляване на рисковете във финансовия сектор (преразглеждане на РКИ/ДКИ) беше извършена обстойна оценка на въздействието на предложението. На 7 септември 2016 г. проектодокладът за оценка на въздействието бе предаден на Комитета за регулаторен контрол в рамките на Комисията⁹. Комитетът даде отрицателно становище на [дата]. След като бе предоставен по-убедителен доказателствен материал за някои елементи от пакета за преразглеждане, на 27 септември 2016 г. комитетът даде положително становище.

В съответствие с политиката си за по-добро законотворчество Комисията направи оценка на въздействието на няколко варианта на политиката. Вариантите на политиката бяха оценени по отношение на ключовите цели, а именно засилване на капацитета за поемане на загуби и рекапитализация на банките при реструктуриране, както и обезпечаване на правна сигурност и съгласуваност на рамката за реструктуриране. При оценката бяха взети под внимание ефективността, която ще се постигне чрез осъществяването на тези цели, и ефективността на разходите при различните варианти на политика.

⁹ [Препратка към оценката на въздействието и нейното обобщение.]

Що се отнася до прилагането на стандарта за ОКПЗ в Съюза, в оценката на въздействието бяха разгледани три варианта на политиката. При първия вариант директивата ще продължи да се прилага в настоящия си вид. При втория вариант стандартът за ОКПЗ по отношение на Г-СЗИ ще бъде включен в съществуващата рамка за реструктуриране, като тя ще бъде целесъобразно изменена, за да се гарантира пълна съгласуваност със стандарта за ОКПЗ. При третия вариант на политиката се предлага обхватът на минималното равнище за целите на ОКПЗ да се разшири допълнително, така че да обхваща и други системно значими институции в Съюза (Д-СЗИ), освен Г-СЗИ. Заключение на оценката на въздействието е, че вторият вариант най-добре постига съответните цели на политиката. По-специално, за разлика от първия вариант, той предвижда хармонизирано прилагане на стандарта за ОКПЗ за всички Г-СЗИ в Съюза чрез намаляване на разходите им за спазване евентуално на две различни изисквания (стандарта за ОКПЗ и действащата ДВПБ), като същевременно се осигурява последователно тълкуване на договореностите за ОКПЗ в ЕС. При този вариант ще се подобрят възможностите за реструктуриране на Г-СЗИ в Съюза и ще се предотвратят произтичащите от взаимни участия на Г-СЗИ верижни ефекти посредством специфични правила в рамките на стандарта за ОКПЗ, които понастоящем не са предвидени в ДВБП (т.е. минимално равнище за целите на ОКПЗ под формата на инструменти, представляващи подчинен дълг, приспадане на взаимно притежавани приемливи за целите на ОКПЗ инструменти, държани от Г-СЗИ). Разглежданият вариант ще гарантира, че стандартът за ОКПЗ се прилага в рамките на Съюза, което ще засили очакванията други юрисдикции да направят същото с цел укрепване на възможностите за реструктуриране на Г-СЗБ в световен мащаб. Този вариант е за предпочитане пред третия вариант, тъй като при него няма да е налице недостатъкът, произтичащ от разширяването на обхвата на минималното равнище за целите на ОКПЗ, така че да включва и банки, различни от Г-СЗИ (Д-СЗИ), за които това равнище на минимално изискване за целите на ОКПЗ може да не е добре съобразено предвид голямото многообразие от гледна точка на техния размер, стопански модел, взаимосвързаност и системно значение.

Оценката на въздействието показва, че спазването на член 55 от ДВПБ, в който се изисква договорно признаване на споделянето на загуби в договорите, уреджани от правото на трета държава, поражда два вида проблеми. На първо място, някои контрагенти от трети държави отказват да включат във финансовите договори, които сключват с банките от Съюза, договорна клауза за признаване на правомощието за споделяне на загуби в Съюза. В някои случаи, за да спазят разпоредбите на член 55 от ДВПБ, банките от Съюза са принудени изобщо да не влизат в договорни отношения. В по-крайните варианти това може да означава, че те трябва да прекратят определена част от стопанската си дейност (напр. търговско финансиране). Второ, дори когато контрагентите от трети държави са готови да приемат включването на клаузи относно споделянето на загуби в договорите си с банките от Съюза, местните надзорни органи могат в някои случаи да попречат на това. В такъв случай единственият начин банките да се съобразят с член 55 от ДВПБ би бил или да нарушат правилата, наложени от местния надзорен орган, или да преустановят съответната част от стопанската си дейност. За да се преодолее този проблем, е необходимо правилото да се промени. Избраният вариант на политиката предвижда възможността органите за реструктуриране да отменят това изискване, стига това да не оказва съществено влияние върху капацитета за покриване на загуби и рекапитализация на съответните банки.

Що се отнася до правомощието за спиране на изпълнението задълженията за плащане (мораториум), значението на този инструмент бе подчертано в оценката на въздействието, по-специално на етапа преди реструктурирането. Мораториумът позволява замразяване на потока от плащания за кратък период от време, което улеснява количественото определяне на наличните активи и пасиви. Такъв инструмент е много полезен както в контекста на етапа преди реструктурирането (и по-конкретно от гледна точка на ранната намеса), така и по време на самото реструктуриране. В оценката на въздействието се анализират също така потенциалните предимства на допълнителното хармонизиране на наличните инструменти. В този контекст в документа се подчертава, че макар ДВПБ вече да съдържа разпоредби, позволяващи спиране на изпълнението на задълженията за плащане, на национално равнище те се прилагат по много различни начини и не могат да осигурят достатъчно последователно прилагане по отношение на важни елементи, като обхвата, фазата на прилагане, предпоставките и продължителността на спирането. Въз основа на това се предлага да се въведат два допълнителни инструмента за мораториум, които да се задействат съответно на етапа на ранната намеса и при самото реструктуриране. Условието за задействане на мораториума, както и продължителността и обхватът на прилагането му, са точно определени, за да се гарантира последователно прилагане на национално равнище.

Основни права

Настоящото предложение е в съответствие с основните права и спазва принципите, признати в Хартата на основните права на Европейския съюз, по-специално правото на собственост и свободата на стопанска инициатива, и трябва да се прилага в съответствие с тези права и принципи. По-конкретно, настоящата директива гарантира, че намесата в правата на собственост на кредиторите на банките не следва да бъде непропорционална. Засегнатите кредитори не следва да понесат по-големи загуби, отколкото биха понесли, ако институцията би била подложена на ликвидация при обичайно производство по несъстоятелност към момента на вземане на решението за реструктурирането ѝ.

4. ОТРАЖЕНИЕ ВЪРХУ БЮДЖЕТА

Предложението няма отражение върху бюджета на ЕС.

5. ДРУГИ ЕЛЕМЕНТИ

Планове за изпълнение и механизми за мониторинг, оценка и докладване

В предложението се изисква държавите членки да транспонират измененията на ДВПБ в националното си законодателство в срок от дванадесет месеца от датата на влизане в сила на изменената директива, а банките да се съобразят с изменените правила в срок от шест месеца от датата на транспонирането на предложението. Банките ще бъдат задължени редовно да докладват на съответните органи относно равнищата приемливите си инструменти. От ЕБО се изисква да докладва на Комисията два пъти годишно, считано от датата на транспониране, относно начина, по който правилата относно капацитета за поемане на загуби и рекапитализация на банките се изпълняват и се прилагат в рамките на Съюза.

Подробно разяснение на конкретните разпоредби на предложението

Както бе посочено по-горе, измененията на РКИ, които са част от един и същи законодателен пакет, ще включват правила относно минималното изискване за целите на ОКПЗ по отношение на Г-СЗИ, докато настоящото предложение разглежда специфичното за институцията допълнително изискване по отношение на Г-СЗИ и общите изисквания, приложими за всички банки от Съюза. С настоящото предложение се въвеждат редица конкретни изменения на действащата ДВПБ.

Изменения на членове 2, 12 и 13 от ДВПБ

В стандарта за ОКПЗ и в ДВПБ са предвидени както стратегията за реструктуриране с една входна точка, така и стратегията с множество входни точки. При стратегията с една входна точка се реструктурира само един субект от групата (обикновено предприятието майка), докато другите субекти от групата (обикновено оперативните дъщерни предприятия), не се реструктурират, но техните загуби се насочват към от предприятието, което се реструктурира. При стратегията с множество входни точки може да се реструктурира повече от един субект. За да се приложи ефективно желаната стратегия за реструктуриране, е необходимо да се определят субектите, които ще бъдат реструктурирани („субекти за реструктуриране“) и дъщерните предприятия, които принадлежат към тях („групи за реструктуриране“). Това е важно и за да се определи равнището, на което финансовите предприятия следва да прилагат правилата относно капацитета за покриване на загуби. Затова с измененията на член 2 от ДВПБ се въвеждат понятията „субект за реструктуриране“ и „група за реструктуриране“. Измененията на членове 12 и 13 относно планирането на реструктурирането на групи включват изрично изискване органите за реструктуриране да определят субектите за реструктуриране и групите за реструктуриране в рамките на дадена финансова група и съответно да преценят последиците от всички планирани действия по реструктуриране в рамките на групата с оглед на ефективното реструктуриране на цялата група.

Изменения на член 45 от ДВПБ

Член 45 се отменя и се заменя със следните нови разпоредби: Членове 45, 45а, 45б, 45в, 45г, 45д, 45е, 45ж, 45з, 45и, 45й, 45к, 45л.

Понастоящем специфичното за институцията МИПЗ се измерва като процент от общите ѝ задължения. С измененията на член 45 показателите за измерване на МИПЗ се привеждат в съответствие с тези на минималното изискване по отношение на Г-СЗИ, предвидено в стандарта за ОКПЗ („минимално изискване за целите на ОКПЗ“). Следователно специфичното за институцията МИПЗ следва да бъде изразено като процент от общия размер на рисковата експозиция и мярката за експозицията с оглед на отношението на ливъридж на съответната институция.

В член 45а се запазва съществуващото освобождаване от МИПЗ за ипотечните кредитни институции, при условие че националното производство по несъстоятелност или подобни процедури дават възможност за ефективно поемане на загуби от кредиторите, съответстващо на целите на реструктурирането. Пояснява се още, че освободените от МИПЗ институции не следва да се включват в общото консолидирано изискване на равнището на групата за реструктуриране.

В член 45б се определят критериите за приемливост на инструментите и елементите, които биха могли да се използват за спазването на МИПЗ, като се привеждат в съответствие с критериите за приемливост, предвидени в стандарта за ОКПЗ относно минималното изискване за ОКПЗ. Следователно тези критерии са идентични, с изключение на следните аспекти.

По отношение на обхвата на включените инструменти, някои дългови инструменти с дериватни характеристики, като например структурираните облигации, са приемливи за спазването на МИПЗ, тъй като биха могли да поемат достатъчно загуби при реструктуриране. Структурираните облигации представляват дългови инструменти с дериватен компонент. Тяхната възвръщаемост зависи от референтните активи, като например акции, индекси на акции, фондове, лихвени проценти, стоки или валути. В член 45б се пояснява, че структурираните облигации са приемливи за целите на МИПЗ, доколкото са с фиксирана главница, платима на падежа, а с деривата е свързана допълнителна възвръщаемост, която зависи от референтния актив. Логиката е, че размерът на фиксираната главница е предварително известен към момента на емитирането, стойността ѝ е стабилна през целия жизнен цикъл на структурираната облигация и може лесно да се използва за споделяне на загуби при реструктуриране.

Съгласно стандарта за ОКПЗ минималното изискване следва да се изпълнява до голяма степен посредством дългови инструменти, представляващи подчинен дълг, които при реструктуриране са с по-нисък ранг от първостепенните задължения, изрично изключени от минималното изискване за целите на ОКПЗ, като например гарантирани депозити, деривати, данъци или други задължения, свързани с публичното право. Понастоящем органите за реструктуриране биха могли да изискат подчиненост на приемливите дългови инструменти с оглед спазването на специфичното за институцията МИПЗ, като преценяват всеки отделен случай. В новите разпоредби на член 45б се уточнява, че такава подчиненост може да се изисква доколкото е необходимо, за да се улесни прилагането на инструмента за споделяне на загуби, по-специално когато има ясни признаци, че участващите в споделянето на загуби кредитори при реструктурирането вероятно ще понесат загуби, по-големи от потенциалните загуби в случай на несъстоятелност, и доколкото е необходимо, за да се покрие частта от загубите, превишаваща размера на вероятните загуби в случай на несъстоятелност. Изискванията за подчиненост, отправени от органите за реструктуриране във връзка със специфичното за институцията МИПЗ, не следва да засягат възможността за частично спазване на минималното изискване за целите на ОКПЗ посредством дългови инструменти, които не представляват подчинен дълг, в съответствие с Регламент (ЕС) № 575/2013 и със стандарта за ОКПЗ.

В член 45в се посочват условията за определянето на МИПЗ за всички субекти. МИПЗ следва да даде възможност на банките да поемат очакваните при реструктурирането загуби, а след реструктурирането да се рекапитализират. Органите за реструктуриране следва да обосноват равнището на МИПЗ, наложено въз основа на избраната стратегия за реструктуриране. Това равнище не следва да превишава сбора на размера на очакваните при реструктурирането загуби, съответстващи на капиталовите изисквания към институциите, и размера на рекапитализацията, която ще позволи на субекта след реструктурирането да изпълни необходимите капиталови изисквания, за да продължи да упражнява дейността си съгласно избраната стратегия за реструктуриране. МИПЗ следва да бъде изразено като процент от мярката за общата рискова експозиция и мярката за експозицията с оглед на отношението на ливъридж, а институциите следва да спазват равнищата, произтичащи и от двете мерки.

Що се отнася до Г-СЗИ, в член 45г се посочва, че в допълнение към минималното равнище за целите на ОКПЗ, предвидено в стандарта за ОКПЗ, може да бъде наложено специфично за институцията допълнително изискване само когато предвиденият минимум не е достатъчен за покриване на загубите и за рекапитализацията на Г-СЗИ съгласно избраната стратегия за реструктуриране.

Както в предложението за изменение на ДКИ, така и в настоящото предложение се въвежда понятието „насоки“ в член 45д от ДВПБ. Това дава на органите за реструктуриране възможност да изискват институциите да спазват по-високи равнища на МИПЗ и им осигурява по-гъвкав подход за действие при неспазване на тези равнища, по-специално посредством смекчаване на автоматичните ефекти от него под формата на ограничения на максималните суми за разпределяне. По-специално, в член 45д на органите за реструктуриране се дава възможност да изискват от институциите да спазват изисквания за допълнителни суми с цел покриване на загуби при реструктуриране, които са по-високи от очакваните при стандартен сценарий за реструктуриране (т.е. над равнището на съществуващите капиталови изисквания), като осигуряват достатъчно пазарно доверие в субекта след реструктурирането (т.е. в допълнение към необходимата за рекапитализацията сума). В член 45д се уточнява обаче, че за частта от изискването, отнасяща се до покриването на загуби, предвиденото в насоките равнище не следва да превишава равнището на насоките относно капитала, когато такива насоки са поискани от надзорните органи при надзорните стрес тестове по отношение на загуби над нормалните изисквания. Що се отнася до частта, свързана с рекапитализацията, предвиденото в насоките равнище за осигуряване на пазарно доверие следва да даде възможност на институциите след реструктурирането да продължат да отговарят на изискванията за лицензиране в продължение на подходящ период от време. Този буфер на пазарно доверие не следва да надхвърля комбинираното изискване за буфер съгласно Директива 2013/36/ЕС, освен ако не е необходимо по-високо равнище, за да се гарантира, че след реструктурирането субектът продължава да отговаря на условията за неговото лицензиране за подходящ период от време.

Разпоредбите на членове 45е и 45ж се отнасят до равнището, на което се прилага МИПЗ. За институциите, които се считат за субекти за реструктуриране, МИПЗ се прилага само на консолидираното равнище на групата за реструктуриране. Това означава, че органите за реструктуриране ще бъдат задължени да емитират приемливи (дългови) инструменти в полза на външни кредитори като трети лица, които ще бъдат включени в споделянето на загубите, в случай че субектът (т.е. групата за реструктуриране) бъде реструктуриран. Що се отнася до други субекти от групата, предложението въвежда понятието „вътрешно“ МИПЗ, съобразено със понятието в стандарта за ОКПЗ. Това означава, че другите субекти от групата за реструктуриране, които не са субекти за реструктуриране, следва да емитират приемливи (дългови) инструменти вътре в рамките на групата за реструктуриране, т.е. такива инструменти следва да бъдат закупувани от субектите за реструктуриране. Когато даден субект от групата за реструктуриране, който не е субект за реструктуриране, загуби икономическата си жизнеспособност, тези инструменти се обезценяват или се преобразуват в капитал, а загубите на субекта се насочват към субекта за реструктуриране. Основното предимство на вътрешното МИПЗ се състои във възможността за рекапитализиране на субект от групата за реструктуриране (с критични функции) без процедура по реално реструктуриране, което потенциално може да окаже отрицателно въздействие върху пазара. Прилагането на това изискване обаче следва да съответства на избраната стратегия за реструктуриране, и по-

специално след рекапитализацията то не следва да променя отношенията, установяващи собствеността между субекта и групата за реструктуриране. В предложението също така се уточнява, че при прилагането на определени защитни механизми вътрешното МИПЗ може да се замени с обезпечени гаранции между субекта за реструктуриране и други субекти от групата за реструктуриране, които могат да бъдат задействани при същите срокове, както и приемливите инструменти за целите на вътрешното МИПЗ. Предложените защитни механизми включват по-специално съгласието на съответните органи за реструктуриране да заменят вътрешното МИПЗ и обезпечаването на гаранцията, предоставена от субекта за реструктуриране на дъщерното му предприятие, с високоликвидни обезпечения с минимален кредитен и пазарен риск. Предложението запазва възможността органите за реструктуриране на дъщерните предприятия на даден субект за реструктуриране да отменят изцяло приложимото за тези дъщерни предприятия МИПЗ, ако както субектът за реструктуриране, така и дъщерните му предприятия са установени в една и съща държава членка.

В член 45з се определя процедура за определянето на МИПЗ по отношение на групата за реструктуриране. Органите, които отговарят за определянето на равнището на изискването, са органът за реструктуриране на субекта за реструктуриране, органът за реструктуриране на равнище група (органът за реструктуриране на предприятието майка на най-високо ниво) и органите за реструктуриране на другите субекти от групата за реструктуриране. При спорове между органите се прилагат правомощията на ЕБО съгласно Регламента за ЕБО.

Изменения на членове 17, 18 и 45к

Тези изменения се отнасят до неспазването на МИПЗ. В член 45к са посочени правомощията на органите за реструктуриране при неспазване на МИПЗ. Тъй като неспазването на МИПЗ би могло да попречи на възможността за реструктуриране на институцията или групата, в членове 17 и 18 съществуващата процедура за отстраняване на пречките пред възможността за реструктуриране се съкращава, за да се даде възможност за своевременно решаване на всички случаи на неспазване на МИПЗ. Въвеждат се и нови правомощия, с които органите за реструктуриране могат да изискват институциите да променят матуритетния профил на приемливите инструменти и планове с цел да се възстанови равнището на МИПЗ.

Изменения на член 55

Измененията на член 55 от ДВПБ са свързани с пропорционално прилагане на предвиденото в него изискване от органа за реструктуриране. Органът за реструктуриране може да отмени задължението на институциите да включват клаузи за признаване на споделянето на загуби в споразуменията или инструментите, уредени от законодателството на трети държави, ако прецени, че това няма да попречи на възможността за реструктуриране на банката и че от правна, договорна или икономическа гледна точка е невъзможно банките да включат такива клаузи за признаване на споделянето на загуби за някои задължения. В такива случаи тези задължения не следва да се отчитат за целите на МИПЗ и следва да имат по-висок ранг спрямо приемливите задължения за целите на МИПЗ, за да се сведе до минимум рискът от нарушаване на принципа за справедливо третиране на кредиторите. В това отношение предложението няма да доведе до намалена ефективност на споделянето на загуби.

Изменения на членове 59 и 60

Измененията на членове 59 и 60 предвиждат, че инструментите, приемливи за целите на вътрешното МИПЗ, които са различни от капиталови инструменти (дългови инструменти), също биха могли да бъдат обезценени или преобразувани в собствен капитал, когато емитирацията ги субект от групата за реструктуриране, който не е субект за реструктуриране, загуби икономическата си жизнеспособност.

Изменения на член 27, нов член 29а и изменения на член 63 относно мораториума

Измененият член 27 предвижда нов инструмент за мораториум, който да се използва на етапа преди реструктурирането, и по-специално като правомощие за ранна намеса.

Добавя се нов член 29а, в който се определят условията за прилагане на мораториума за ранна намеса. В разпоредбата се посочва, че това правомощие може да се задейства, когато е необходимо да се определи дали се налагат мерки за ранна намеса, или институцията е изпаднала в несъстоятелност, или има вероятност от това. Посочен е обхватът на правомощието за спиране на изпълнението и неговата продължителност, която не може да превишава пет работни дни.

С изменението на член 63 в общите правомощия за реструктуриране се въвежда и правомощието за спиране на плащанията, когато това е необходимо с цел ефективното прилагане на един или повече инструменти за реструктуриране или за целите на оценката съгласно член 36. Посочен е обхватът на правомощието за спиране на плащанията и неговата продължителност, която не може да превишава пет работни дни.

Други разпоредби

Предложени са редица изменения, свързани с гарантирането на съответна отчетност за целите на надзора и публичното оповестяване на изискването.

Няколко изменения се отнасят до регулаторната структура и процеса на вземане на решения при прилагането на изискването към институциите от трети държави, установени в Съюза. Други изменения поясняват третирането на централните контрагенти (ЦК) в ДВПБ и в други законодателни актове на Съюза след приемането на предложението за конкретна рамка за възстановяване и реструктуриране за ЦК, като например третирането на ЦК с лиценз за банкова дейност. Предложени са конкретни изменения на съответните директиви в областта на дружественото право с цел ефективно реструктуриране на ЦК.

Държавите членки са задължени да транспонират настоящото предложение в националното си законодателство в срок от дванадесет месеца от датата на влизането му в сила. Съответните институции са длъжни да се съобразят с новите разпоредби в срок от шест месеца след датата на транспониране. От ЕБО се изисква да докладва на Комисията два пъти годишно относно начина, по който изискванията се изпълняват и се прилагат в рамките на Съюза.

Предложение за

ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

за изменение на Директива 2014/59/ЕС по отношение на капацитета за покриване на загуби и рекапитализация на кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Директива 98/26/ЕО, Директива 2002/47/ЕО, Директива 2012/30/ЕС, Директива 2011/35/ЕС, Директива 2005/56/ЕО, Директива 2004/25/ЕО и Директива 2007/36/ЕО

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 114 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейската централна банка¹⁰,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет¹¹,

в съответствие с обикновената законодателна процедура,

като имат предвид, че:

- (1) Съветът за финансова стабилност (СФС) публикува „Договореностите относно общия капацитет за поемане на загуби (ОКПЗ)“ („стандарт за ОКПЗ“) на 9 ноември 2015 г., които бяха приети от Г-20 през ноември 2015 г. Стандартът за ОКПЗ изисква от глобалните системно значими банки (Г-СЗБ), наричани в законодателството на Съюза глобални системно значими институции (Г-СЗИ), да разполагат с достатъчен минимален размер задължения с висок капацитет за поемане (споделяне) на загуби, за да се гарантира безпрепятствено и бързо поемане на загуби и рекапитализация при реструктуриране. В съобщението си от 24 ноември 2015 г.¹² Комисията пое ангажимент да изготви законодателно предложение до края на 2016 г., така че стандартът за ОКПЗ да може да бъде приложен в рамките на договорения краен срок през 2019 г.

¹⁰ ОВ С , г., стр. .

¹¹ ОВ С , г., стр. .

¹² Съобщение на Комисията до Европейския парламент, Съвета, Европейската централна банка, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите „Към завършването на банковия съюз“, 24.11.2015 г., COM(2015) 587 final.

- (2) Прилагането на стандарта за ОКПЗ в рамките на Съюза трябва да бъде съобразено със специфичното за институцията минимално изискване за собствен капитал и приемливи задължения (МИПЗ), приложимо за всички кредитни институции и инвестиционни посредници, както е определено в Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета¹³. Тъй като целта на ОКПЗ и МИПЗ е една и съща, а именно да се гарантира достатъчен капацитет на институциите от Съюза за поемане на загуби, двете изисквания следва да бъдат взаимно допълващи се елементи на една обща рамка. Практически хармонизираното минимално равнище на стандарта за ОКПЗ по отношение на Г-СЗИ („минималното изискване за целите на ОКПЗ“) следва да се въведе в законодателството на Съюза чрез изменения на Регламент (ЕС) № 575/2013¹⁴, докато специфичното за институцията допълнително изискване по отношение на Г-СЗИ и специфичното изискване за институциите, които не са Г-СЗИ, представляващо минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения, следва да се въведе чрез конкретни изменения на Директива 2014/59/ЕС и Регламент (ЕС) № 806/2014¹⁵. Съответните разпоредби на настоящата директива относно капацитета за поемане на загуби и рекапитализация на институциите следва да се прилагат по последователен начин успоредно с разпоредбите в посочените по-горе законодателни актове и в Директива 2013/36/ЕС¹⁶.
- (3) Липсата на хармонизирани правила на Съюза относно прилагането на стандарта за ОКПЗ в рамките на Съюза би довела до допълнителни разходи за институциите и до правна несигурност и би затруднила прилагането на инструмента за споделяне на загуби от трансграничните институции. Липсата на хармонизирани правила на Съюза води и до нарушаване на конкуренцията на вътрешния пазар поради това, че разходите на институциите, свързани със спазването на съществуващите изисквания и стандарта за ОКПЗ, може да се различават значително в рамките на Съюза. Следователно е необходимо тези пречки пред функционирането на вътрешния пазар да бъдат отстранени и да се предотврати нарушаването на конкуренцията, произтичащо от липсата на хармонизирани правила на Съюза за прилагането на стандарта за ОКПЗ. Ето защо подходящото правно основание за настоящата директива е член 114 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС), тълкуван в съответствие със съдебната практика на Съда на Европейския съюз.

¹³ Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. за създаване на рамка за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници (ОВ L 173, 12.6.2014 г., стр. 190).

¹⁴ Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26.6.2013 г. относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 1).

¹⁵ Регламент (ЕС) № 806/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2014 г. за установяването на еднообразни правила и еднообразна процедура за реструктурирането на кредитни институции и някои инвестиционни посредници в рамките на Единния механизъм за реструктуриране и Единния фонд за реструктуриране и за изменение на Регламент (ЕС) № 1093/2010, ОВ L 225, 30.7.2014 г., стр. 1).

¹⁶ Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно достъпа до осъществяването на дейност от кредитните институции и относно пруденциалния надзор върху кредитните институции и инвестиционните посредници, за изменение на Директива 2002/87/ЕО и за отмяна на директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО, ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 338.

- (4) В съответствие със стандарта за ОКПЗ Директива 2014/59/ЕС следва да продължи да включва както стратегията за реструктуриране с една входна точка, така и стратегията с множество входни точки. При стратегията с една входна точка се реструктурира само един субект от групата, обикновено предприятието майка, докато другите субекти от групата, обикновено оперативни дъщерни предприятия, не се реструктурират, но техните загуби и нуждите от рекапитализация се насочват към предприятието, което се реструктурира. При стратегията с множество входни точки може да се реструктурира повече от една група. За да се приложи ефективно желаната стратегия за реструктуриране, е необходимо да се определят субектите, които ще бъдат реструктурирани („субекти за реструктуриране“) и дъщерните предприятия, които принадлежат към тях („групи за реструктуриране“). Това е важно и за да се определи равнището, на което финансовите предприятия следва да прилагат правилата относно капацитета за покриване на загуби. Поради това е необходимо да се въведат понятията „субект за реструктуриране“ и „група за реструктуриране“, а Директива 2014/59/ЕС да се измени по отношение на планирането на реструктурирането на групи, за да се въведе изрично задължение за органите за реструктуриране да определят субектите и групите за реструктуриране в рамките на групата и да преценяват последиците от всички планирани действия по реструктуриране в рамките на групата с оглед на нейното ефективно реструктуриране.
- (5) Държавите членки следва да гарантират, че институциите разполагат с достатъчен капацитет за поемане на загуби и рекапитализация, за да се гарантира безпрепятствено и бързо поемане на загуби и рекапитализация при реструктуриране при минимално въздействие върху финансовата стабилност и данъкоплатците. Това следва да бъде постигнато чрез спазването от институциите на специфично за институцията минимално изискване за собствен капитал и приемливи задължения (МИПЗ), както е предвидено в Директива 2014/59/ЕС.
- (6) За да се приведат в съответствие знаменателите, измерващи капацитета за поемане на загуби и за рекапитализация на институциите, със знаменателите, предвидени в стандарта за ОКПЗ, МИПЗ следва да бъде изразено като процент от общия размер на рисковата експозиция и мярката за експозицията с оглед на отношението на ливъридж на съответната институция.
- (7) Критериите за приемливост на задълженията за споделяне на загуби за целите на МИПЗ следва да бъдат максимално съобразени с установените в Регламент (ЕС) № 575/2013 критерии по отношение на минималното изискване за целите на ОКПЗ в съответствие с допълнителните корекции и изисквания, въведени с настоящата директива. По-специално, някои дългови инструменти с дериватни характеристики, като например някои структурирани облигации, следва да се считат за приемливи с оглед спазването на МИПЗ, доколкото са с фиксирана главница, платима на падежа, а с деривата е свързана само допълнителна възвръщаемост, зависеща от референтния актив. Поради фиксирания размер на главницата тези инструменти следва да бъдат с изключително висок капацитет за покриване на загуби и да бъдат лесни за използване за целите на споделянето на загуби при реструктуриране.

- (8) Обхватът на задълженията, с които МИПЗ може да бъде спазено, по принцип включва всички задължения, произтичащи от вземания в резултат на необезпечени непривилегирвани кредитори (задължения, които не са подчинен дълг), освен ако тези задължения не отговарят на специфични критерии за приемливост, определени в настоящата директива. За да се подобри възможността за реструктуриране на институциите чрез ефективно използване на инструмента за споделяне на загуби, органите за реструктуриране следва да могат да изискват МИПЗ да се спазва посредством подчинени задължения, по-специално когато има ясни индикации, че участващите в споделянето на загубите кредитори вероятно ще понесат загуби при реструктурирането, които ще надхвърлят потенциалните загуби при несъстоятелност. Изискването за спазване на МИПЗ посредством подчинени задължения следва да се налага само до степен, необходима, за да се избегне при реструктурирането кредиторите да понесат по-високи загуби, отколкото при несъстоятелност. Изискването за подчиненост на дълговите инструменти, отправено от органите за реструктуриране по отношение на МИПЗ, не следва да засяга възможността за частично спазване на минималното изискване за целите на ОКПЗ посредством дългови инструменти, които не са подчинен дълг, в съответствие с Регламент (ЕС) № 575/2013 и съобразно възможностите, предвидени в стандарта за ОКПЗ.
- (9) МИПЗ следва да даде възможност на институциите да поемат очакваните при реструктурирането загуби, а след реструктурирането да се рекапитализират. Въз основа на избраната от тях стратегия за реструктуриране органите за реструктуриране следва да обосноват наложеното равнище на МИПЗ, по-специално по отношение на необходимостта и равнището на задължението, посочено в член 104а от Директива 2013/36/ЕС в размера на рекапитализацията. Това равнище следва да се състои от сбора на размера на очакваните при реструктурирането загуби, съответстващи на капиталовите изисквания на институцията, и размера на рекапитализацията, който позволява на институцията след реструктурирането да изпълни необходимите капиталови изисквания, за да има право да продължи да упражнява дейността си съгласно избраната стратегия за реструктуриране. МИПЗ следва да бъде изразено като процент от мярката за общата рискова експозиция и мярката за експозицията с оглед на отношението на ливъридж, а институциите следва да спазват равнищата, произтичащи и от двете мерки. Органът за реструктуриране следва да може да адаптира размера на рекапитализацията в обосновани случаи, за да отрази по подходящ начин повишения риск, който засяга възможността за реструктуриране и произтича от бизнес модела на групата за реструктуриране, модела на финансиране и общия рисков профил, и поради това в такива ограничени случаи може да изиска размерът на рекапитализацията да бъде по-голям от посочения в член 45в, параграфи 3 и 4, първа алинея.
- (10) За да се подобри възможността за реструктуриране, органите за реструктуриране следва да могат да налагат специфично за институцията МИПЗ за Г-СЗИ в допълнение към минималното изискване за целите на ОКПЗ, определено в Регламент (ЕС) № 575/2013. Това специфично за институцията МИПЗ може да бъде налагано единствено когато минималното изискване за целите на ОКПЗ не е достатъчно за покриване на загубите и за рекапитализация на Г-СЗИ в рамките на избраната стратегия за реструктуриране.

- (11) Когато определят равнището на МИПЗ, органите за реструктуриране следва да имат предвид какво е системното значение на институцията, както и потенциалните неблагоприятни последици от нейната несъстоятелност за финансовата стабилност. Те следва да вземат предвид и необходимостта от еднакви условия на конкуренция за Г-СЗИ и други институции със съпоставимо системно значение в рамките на Съюза. Затова по отношение на институциите, които не са считани за Г-СЗИ, но системното им значение в рамките на Съюза е съпоставимо със значението на Г-СЗИ, МИПЗ не следва да се отклонява прекомерно от равнището и структурата на МИПЗ, определено като цяло за Г-СЗИ.
- (12) Подобно на правомощията, предоставени на компетентните органи в Директива 2013/36/ЕС, настоящата директива следва да даде на органите за реструктуриране възможност да изискват от институциите спазването на по-високи равнища на МИПЗ, като при неспазване се осигури по-гъвкав подход, по-специално посредством смекчаване на автоматичните ефекти от неспазването под формата на ограничения на максималните суми за разпределяне. Органите за реструктуриране следва да могат да предоставят насоки на институциите относно покриването на допълнителни суми за поемане на загуби при реструктуриране над равнището на капиталовите изисквания, предвидени в Регламент (ЕС) № 575/2013 и Директива 2013/36/ЕС, и/или осигуряването на достатъчно пазарно доверие в институцията след реструктурирането. За да се осигури съгласуваност с Директива 2013/36/ЕС, насоките за покриването на допълнителни загуби могат да се предоставят само когато компетентните надзорни органи са поискали насоки относно капитала в съответствие с Директива 2013/36/ЕС и не следва да надвишават равнището, изискано в насоките. Що се отнася до размера на рекапитализацията, поисканото в насоките равнище с цел осигуряване на пазарно доверие, следва да даде възможност на институцията да продължи да отговаря на условията за лицензиране в продължение на подходящ период от време, включително чрез възможността да покрие разходите, свързани с промяната на дейността си след реструктурирането. Буферът на пазарното доверие не следва да надхвърля комбинираното изискване за буфер съгласно Директива 2013/36/ЕС, освен ако не е необходимо по-високо равнище, с което да се гарантира, че след реструктурирането субектът продължава да отговаря на условията за неговото лицензиране в продължение на подходящ период от време. Когато субектът системно не разполага с допълнителния собствен капитал и приемливите задължения, очаквани съгласно предоставените насоки, органът за реструктуриране следва да може да изиска размерът на МИПЗ да се увеличи, за да покрие посочения в насоките размер. За да прецени дали е налице системно несъответствие с изискванията, органът за реструктуриране следва да вземе предвид докладите относно МИПЗ, които субектът е длъжен да представя съгласно настоящата директива.
- (13) По отношение на институциите, считани за субекти за реструктуриране, в съответствие с Регламент (ЕС) № 575/2013 МИПЗ следва да се прилага единствено на консолидирано равнище на групата за реструктуриране. Това означава, че за да спазят МИПЗ, органите за реструктуриране следва да бъдат задължени да емитират приемливи инструменти и елементи в полза на външни кредитори като трети страни, които ще бъдат включени в споделянето на загуби, в случай че субектът бъде реструктуриран.

- (14) Институциите, които не са субекти за реструктуриране, следва да спазват МИПЗ на индивидуално равнище. Нуждите от покриване на загуби и рекапитализация на тези институции принципно следва да бъдат покрити от техните субекти за реструктуриране чрез придобиване на емитираните от институциите приемливи задължения и тяхното обезценяване или преобразуване в инструменти на собственост в момента, в който тези институции загубят икономическата си жизнеспособност. По отношение на институциите, които не са субекти за реструктуриране, МИПЗ принципно следва да се прилага успоредно и съгласувано с изискванията, приложими за субектите за реструктуриране. Това дава възможност на органите за реструктуриране да реструктурират дадена група, без да реструктурират някои от нейните дъщерни предприятия, като по този начин се избягва потенциалното отрицателно въздействие върху пазара. При съгласие от страна на органите за реструктуриране на субекта за реструктуриране и на дъщерното му предприятие, емитирането на приемливите задължения в полза на субектите за реструктуриране следва да може да се замени с обезпечени гаранции между субекта за реструктуриране и дъщерните му предприятия, които могат да бъдат задействани в същите срокове, приложими при обезценяването или преобразуването на приемливите задължения. Органите за реструктуриране на дъщерните предприятия на даден субект за реструктуриране следва също така да могат изцяло да отменят прилагането на МИПЗ за институциите, които не са субекти за реструктуриране, ако както субектът за реструктуриране, така и неговите дъщерни предприятия са установени в една и съща държава членка. Прилагането на МИПЗ за институции, които не са субекти за реструктуриране, следва да бъде съобразено с избраната стратегия за реструктуриране, и по-специално не следва да променя отношенията, установяващи собствеността между институциите и тяхната група за реструктуриране, след рекапитализирането на тези институции.
- (15) За да се гарантира подходящо равнище на МИПЗ за целите на реструктурирането, органите, отговарящи за определянето на това равнище, следва да бъдат органът за реструктуриране на субекта за реструктуриране, органът за реструктуриране на ниво група, който е органът за реструктуриране на предприятието майка на най-високо ниво, и органите за реструктуриране на други субекти от групата за реструктуриране. Решаването на спорове между органите е от правомощията на Европейския банков орган (ЕБО) съгласно Регламент (ЕС) № 1093/2010 на Европейския парламент и на Съвета¹⁷, при спазване на условията и ограниченията, предвидени в настоящата директива.
- (16) Неспазването на минималното изискване за целите на ОКПЗ и на МИПЗ следва надлежно да се отстранява и решава от компетентните органи и органите за реструктуриране. Тъй като неспазването на тези изисквания би могло да се превърне в пречка пред възможността за реструктуриране на институцията или на групата, съществуващата процедура за отстраняване на тези пречки следва да бъде съкратена, за да се даде възможност за своевременно решаване на случаите

¹⁷ Регламент (ЕС) № 1093/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски банков орган), за изменение на Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/78/ЕО на Комисията, ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 12.

на неспазване на изискванията. Органите за реструктуриране следва също така да могат да изискват институциите да променят матурирания профил на приемливите инструменти и елементи, както и да изготвят и привеждат в действие планове за възстановяване на равнището на тези изисквания.

- (17) За да се гарантира прозрачно прилагане на МИПЗ, институциите следва да представят доклади на своите компетентни органи и органи за реструктуриране и редовно да оповестяват публично равнищата на приемливите задължения и тяхната структура, включително матурирания им профил и техния ранг при обичайното производство по несъстоятелност. Необходима е съгласуваност между честотата на докладването за надзорни цели относно спазването на капиталовите изисквания и относно МИПЗ.
- (18) Изискването за включване на договорно признаване на въздействието на споделянето на загуби в поражаващи задължения договори или инструменти, уредени от законодателството на трети държави, следва да гарантира, че тези задължения могат да бъдат включени в споделянето на загуби в случай на реструктуриране. Докато във всички юрисдикции на трети държави не бъде приета законодателна уредба за нормативно признаване, даваща възможност за ефективно трансгранично реструктуриране, използването на договорености, при условие че са адекватно изготвени и се прилагат на достатъчно широка основа, би следвало да бъде едно работещо решение. Дори при наличието на уредба за нормативно признаване, използването на договорености за целите на договорното признаване би следвало да спомогне за засилването на правната сигурност и на предвидимостта при трансграничното признаване на действията по реструктуриране. В някои случаи обаче може да е невъзможно институциите да включат тези договорни клаузи в споразуменията или инструментите, поражаващи определени задължения, по-специално задължения, които не са изключени от обхвата на инструмента за споделяне на загуби съгласно Директива 2014/59/ЕС, гарантирани депозити или инструменти на собствения капитал. По-специално, става дума за невъзможност институциите да включат в споразуменията или инструментите, поражаващи задължения, договорни клаузи относно признаването на въздействието на инструмента за споделяне на загуби, когато тези договорни клаузи са незаконосъобразни в съответните трети държави или когато институциите нямат достатъчно влияние, за да наложат такива договорни клаузи. Следователно органите за реструктуриране следва да могат да отменят изискването за включване на такива договорни клаузи, когато това би довело до непропорционални по размер разходи за институциите, а произтичащите задължения не биха осигурили значителен капацитет за поемане на загуби и рекапитализация при реструктуриране. Такова освобождаване обаче не следва да се използва, когато няколко споразумения или задължения, взети заедно, осигуряват значителен капацитет за поемане на загуби и рекапитализация при реструктуриране. В допълнение, за да се гарантира, че възможността за реструктуриране на институциите не е засегната, ползващите се от освобождаването задължения не следва да бъдат приемливи за целите на МИПЗ.
- (19) За запазването на финансовата стабилност е важно компетентните органи да могат да противодействат на влошаването на финансовото и икономическото положение на дадена институция, преди тя да достигне до състояние, при което органите нямат друга възможност, освен реструктурирането ѝ. За тази цел на

компетентните органи следва да се предоставят необходимите правомощия за ранна намеса. Правомощията за ранна намеса следва да включват правомощието за спиране на изпълнението на определени договорни задължения за минималния необходим срок. Правомощието за спиране на изпълнението следва да бъде формулирано точно и да се упражнява само когато е необходимо да се определи дали се налагат мерки за ранна намеса, или институцията е изпаднала в несъстоятелност, или има вероятност от това. Това правомощие обаче не следва да се прилага за задълженията във връзка с участието в системи, определени съгласно Директива 98/26/ЕО на Европейския парламент и на Съвета¹⁸, централни контрагенти (ЦК) и централни банки, включително ЦК от трети държави, признати от Европейския орган за ценни книжа и пазари (ЕОЦКП). То не следва да се прилага и по отношение на гарантираните депозити. Правомощията за ранна намеса следва да включват предвидените в Директива 2013/36/ЕС правомощия по отношение на обстоятелства, различни от считаните за ранна намеса, както и на други ситуации, в които се смята, че е необходимо финансовата стабилност на институцията да се възстанови.

- (20) За да се постигне ефективно реструктуриране, и по-специално, за да се избегнат случаи на стълкновение на компетентност, е целесъобразно, докато органът за реструктуриране упражнява правомощията си за реструктуриране или прилага инструменти за реструктуриране, да не се открива или продължава обичайно производство по несъстоятелност за проблемната институция, освен по инициатива на органа за реструктуриране или с негово съгласие. Спирането на изпълнението на определени договорни задължения за ограничен срок би било полезно и необходимо с цел органът за реструктуриране да има достатъчно време да извърши оценката и да приведе в действие инструментите за реструктуриране. Правомощието за спиране на изпълнението следва да бъде формулирано точно и да се упражнява само за минималния срок, необходим за целите на оценката или привеждането в действие на инструментите за реструктуриране. То обаче не следва да се прилага по отношение на гарантираните депозити или на задължения във връзка с участието в системи, определени съгласно Директива 98/26/ЕО, ЦК и централни банки, включително ЦК от трети държави, признати от ЕОЦКП. Директива 98/26/ЕО осигурява смекчаване на рисковете, свързани с участието в платежни системи и системи за сепълмент на ценни книжа, по-специално чрез намаляване на сриковете в случай на несъстоятелност на участник в такава система. За да се гарантира, че тази защита се прилага по подходящ начин в кризисни ситуации, като в същото време се поддържа подходящо ниво на сигурност за операторите на платежните системи и системите за ценни книжа и други участници на пазара, Директива 2014/59/ЕС следва да бъде изменена, за да се предвидят разпоредби, според които дадена мярка за предотвратяване или за управление на кризи сама по себе си не следва да се счита за производство по несъстоятелност по смисъла на Директива 98/26/ЕО, при условие че основните договорни задължения продължават да се изпълняват. Разпоредбите на Директива 2014/59/ЕС обаче не следва да засягат функционирането на системите, определени съгласно Директива 98/26/ЕО, нито правото върху обезпечение, гарантирано в посочената директива.

¹⁸

Директива 98/26/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19 май 1998 г. относно окончателността на сепълмента на платежните системи и в системите за сепълмент на ценни книжа (ОВ L 166, 11.6.1998 г., стр. 45).

- (21) За да се избегне дублиране на изискванията и прилаганите разпоредби да бъдат целесъобразни с оглед на ефективното възстановяване и реструктуриране на ЦК в съответствие с Регламент (ЕС) [относно възстановяването и реструктурирането на ЦК], Директива 2014/59/ЕС следва да се измени, за да се изключат от обхвата ѝ ЦК, по отношение на които в съответствие с Регламент (ЕС) № 648/2012¹⁹ държавите членки прилагат някои изисквания за лицензиране съгласно Директива 2013/36/ЕС и които следователно са лицензирани и като кредитни институции.
- (22) Изключването на конкретни задължения на кредитните институции или инвестиционните посредници от обхвата на инструмента за споделяне на загуби или от правомощията за спиране на изпълнението на определени задължения, правомощията за ограничаване на изпълнението на обезпечени интереси или правомощията за временно спиране на упражняването на правото на прекратяване в Директива 2014/59/ЕС, следва да обхваща също така задълженията по отношение на установените в Съюза ЦК и на признатите от ЕОЦКП ЦК от трети държави.
- (23) За да се осигури еднакво разбиране на използваните в различни правни инструменти термини, е целесъобразно в Директива 98/26/ЕО да се въведат съдържащите се в Регламент (ЕС) № 648/2012 определения и понятия относно „централен контрагент“ или „ЦК“ и „участник“.
- (24) С оглед на успешното реструктуриране на ЦК предвидените в Директива 2002/47/ЕО²⁰ защитни механизми не следва се прилагат по отношение на ограничаването на изпълнението на споразумение за финансово обезпечение или по отношение на въздействието на споразумение за финансово обезпечение, или разпоредби за приключващо нетиране или за прихващане, наложени по силата на Регламент (ЕС) [относно възстановяването и реструктурирането на ЦК].
- (25) Директива 2012/30/ЕС²¹, Директива 2011/35/ЕС²², Директива 2005/56/ЕО²³, Директива 2004/25/ЕО²⁴ и Директива 2007/36/ЕО²⁵ съдържат разпоредби за

¹⁹ Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 4 юли 2012 г. относно извънборсовите деривати, централните контрагенти и регистрите на трансакции, ОВ L 201, 27.7.2012 г., стр. 1.

²⁰ Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 4 юли 2012 г. относно извънборсовите деривати, централните контрагенти и регистрите на трансакции, ОВ L 201, 27.7.2012 г., стр. 1.

²¹ Директива 2012/30/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 г. за съгласуване на гаранциите, които се изискват в държавите членки за дружествата по смисъла на член 54, втора алинея от Договора за функционирането на Европейския съюз, за защита на интересите както на съдружниците, така и на трети лица по отношение учредяването на акционерни дружества и поддържането и изменението на техния капитал с цел тези гаранции да станат равностойни (ОВ L 315, 14.11.2012 г., стр. 74).

²² Директива 2011/35/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 5 април 2011 г. относно сливанията на акционерни дружества (ОВ L 110, 29.4.2011 г., стр. 1).

²³ Директива 2005/56/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 26 октомври 2005 г. относно презграничните сливания на дружества с ограничена отговорност (ОВ L 310, 25.11.2005 г., стр. 1).

²⁴ Директива 2004/25/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 г. относно предложенията за поглъщане (ОВ L 142, 30.4.2004 г., стр. 12).

²⁵ Директива 2007/36/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 юли 2007 г. относно упражняването на някои права на акционерите на дружества, допуснати до регулиран пазар (ОВ L 184, 14.7.2007 г., стр. 17).

защита на акционерите и кредиторите на ЦК, които попадат в приложното поле на тези директиви. В случаите, в които се налага органите за реструктуриране да предприемат бързи действия съгласно Регламент (ЕС) [относно възстановяването и реструктурирането на ЦК], тези разпоредби могат да възпрепятстват ефективните действия за реструктуриране и използването на инструментите и правомощията за реструктуриране от страна на органите за реструктуриране. Следователно дерогациите съгласно Директива 2014/59/ЕС следва да обхващат също и действията, предприети в съответствие с Регламент (ЕС) [относно възстановяването и реструктурирането на ЦК]. За да се осигури максимална правна сигурност за акционерите, дерогациите следва да бъдат ясно и конкретно определени и да се използват единствено в обществен интерес и само когато условията за реструктуриране са изпълнени. Използването на инструменти за реструктуриране предполага, че целите и условията за реструктурирането, предвидени в Регламент (ЕС) [относно възстановяването и реструктурирането на ЦК], са изпълнени. За да се гарантира, че органите могат да налагат санкции, когато разпоредбите на Регламент (ЕС) [относно възстановяването и реструктурирането на ЦК] не са спазени и че тези правомощия за санкции са в съответствие с нормативната уредба относно възстановяването и реструктурирането на финансови институции, приложното поле на дял VIII от Директива 2014/59/ЕС следва да обхване също и нарушенията на разпоредбите на Регламент (ЕС) [относно възстановяването и реструктурирането на ЦК].

- (26) Тъй като целите на настоящата директива, а именно въвеждането на единни правила относно рамката за възстановяване и реструктуриране, не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите членки и следователно поради обхвата на предвиденото действие могат да бъдат постигнати по-добре на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигането на тези цели.
- (27) За да се осигури необходимото време за транспониране и прилагане на настоящата директива, държавите членки следва да разполагат с дванадесет месеца от датата на влизането ѝ в сила, за да транспонират директивата в националното си законодателство, а съответните институции следва да започнат да спазват новите разпоредби в срок от шест месеца от транспонирането ѝ.

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Изменения на Директива 2014/59/ЕС

1. В член 1 се добавя следният параграф 3:

„3. Настоящата директива не се прилага за централните контрагенти, за които в съответствие с член 14, параграф 5 от Регламент (ЕС) № 648/2012 държавите членки прилагат някои от изискванията за лицензиране съгласно Директива 2013/36/ЕС.

Разпоредбите, предвидени в дял VIII от настоящата директива, обаче се прилагат по отношение на санкциите, приложими в случаите, когато не са

спазени разпоредбите на Регламент [относно възстановяването и реструктурирането на ЦК]“.

2. В член 2, параграф 1, точка 71) изразът „приемливи задължения“ се заменя с изрече „задължения с възможност за споделяне на загуби“.

3. В член 2, параграф 1 се добавя следната точка:

„71а) „приемливи задължения“ означава задължения с възможност за споделяне на загуби, които отговарят, доколкото е приложимо, на условията по член 45б или член 45ж, параграф 3, буква а).“

4. В член 2, параграф 1, се добавят следните точки 83а), 83б), 109) и 110):

„83а) „субект за реструктуриране“ означава установен в Съюза субект, определен от органа за реструктуриране в съответствие с член 12 като субект, по отношение на който в плана за реструктуриране се предвиждат действия по реструктуриране;

83б) „група за реструктуриране“ означава субект за реструктуриране и неговите дъщерни предприятия, които не са субекти за реструктуриране и не са дъщерни предприятия на друг субект за реструктуриране;

109) „клирингов член“ означава клирингов член съгласно определението в член 2, точка 14) от Регламент (ЕС) № 648/2012;

110) „ръководен съвет“ означава административният или надзорният съвет, или и двете, създаден съгласно националното дружествено право в съответствие с член 27, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 648/2012“.

5. В член 12 параграф 1 се заменя със следното:

„1. Държавите членки гарантират, че органите за реструктуриране на ниво група, заедно с органите по реструктуриране на дъщерните предприятия и след консултация с органите за реструктуриране на значимите клонове, доколкото това е от значение за значимия клон, изготвят планове за реструктуриране на групата. В плана за реструктуриране на групата се набелязват мерки, които да се предприемат по отношение на:

- а) предприятието майка от Съюза;
- б) дъщерните предприятия, които са част от групата и които се намират в Съюза;
- в) субектите по член 1, параграф 1, букви в) и г); както и
- г) при спазване на дял VI – дъщерните предприятия, които са част от групата и които се намират извън Съюза.

В съответствие с мерките, посочени в първа алинея, в плана за реструктуриране за всяка група се определят:

- а) субектите за реструктуриране;

- б) групите за реструктуриране.“
6. В член 12, параграф 3 букви а) и б) се заменят със следното:
- „а) се посочват планираните действия по реструктуриране по отношение на субектите за реструктуриране при сценариите, предвидени в член 10, параграф 3, както и последствията от тези действия по реструктуриране за другите субекти от групата, посочени в член 1, параграф 1, букви б), в) и г), за предприятието майка и за дъщерните предприятия;
- б) се разглежда въпросът доколко инструментите за реструктуриране и правомощията за реструктуриране могат да се прилагат и упражняват по координиран начин по отношение на субектите за реструктуриране, намиращи се в Съюза, включително мерки за улесняване на придобиването от трето лице на групата като цяло или на отделни стопански дейности или дейности, извършвани от редица субекти от групата, или определени субекти от групата или групи за реструктуриране, и се набелязват възможните пречки пред координираното реструктуриране;“
7. В член 12, параграф 3 буква д) се заменя със следното:
- „д) се определят допълнителни действия, които не са посочени в настоящата директива и които съответните органи за реструктуриране възнамеряват да предприемат по отношение на субектите за реструктуриране;“.
8. В член 12, параграф 3 се добавя следната буква а1):
- „а1) когато групата се състои от повече от една група за реструктуриране, се посочват действията по реструктуриране, планирани по отношение на субектите за реструктуриране на всяка група за реструктуриране, както и последиците от тези действия за:
- і) други субекти от групата, които принадлежат към същата група за реструктуриране;
- іі) други групи за реструктуриране.“
9. В член 13, параграф 4 след първа алинея се вмъква следната алинея:
- „Когато групата се състои от повече от една група за реструктуриране, планирането на действията по реструктуриране, посочени в член 12, параграф 3, буква а1), се извършва под формата на съвместно решение съгласно посоченото в първа алинея.“
10. В член 13, параграф 6 първа алинея се заменя със следното:
- „При липса на съвместно решение на органите за реструктуриране в срок от четири месеца всеки орган за реструктуриране, отговарящ за дъщерно предприятие, който изразява несъгласие с плана за реструктуриране на групата, взема самостоятелно решение и, когато е целесъобразно, определя субекта за реструктуриране и изготвя и поддържа план за реструктуриране за групата за реструктуриране, съставена от субектите в рамките на неговата

компетентност. Всяко индивидуално решение на изразяващите несъгласие органи за преструктуриране се обосновава надлежно, наред с другото, като се излагат основанията за несъгласието с предложения план за преструктуриране на групата и като се вземат предвид мненията и резервите на другите органи за преструктуриране и на компетентните органи. Всеки орган за преструктуриране съобщава своето решение на останалите членове на колегията за преструктуриране.“

11. В член 16, параграф 1 втора алинея се заменя със следното:

„Счита се, че дадена група може да бъде преструктурирана, ако за органите за преструктуриране е осъществимо и реалистично да могат да прекратят дейността на субектите от групата чрез обичайно производство по несъстоятелност или да преструктурират тази група чрез прилагане на инструменти за преструктуриране и правомощия за преструктуриране по отношение на субектите за преструктуриране от тази група, като се избягват във възможно най-голяма степен значителни неблагоприятни последици за финансовите системи, включително при по-мощна финансова нестабилност или събития, засягащи цялата система, в държавите членки, в които субектите от групата се намират, в други държави членки или в Съюза и с цел да се осигури непрекъснатост на критичните функции на тези субекти от групата, поради факта че те могат да бъдат лесно и своевременно обособени, или с други средства. Органите за преструктуриране на ниво група своевременно уведомяват ЕБО, когато считат, че дадена група не може да бъде преструктурирана.“

12. В член 16 се добавя следният параграф 4:

„4. Държавите членки гарантират, че когато дадена група се състои от повече от една група за преструктуриране, органите по параграф 1 оценяват възможността за преструктуриране на всяка група за преструктуриране в съответствие с настоящия член.

Оценката, посочена в първа алинея, се извършва в допълнение към оценката на възможността за преструктуриране на цялата група“.

13. В член 17, параграф 3 се добавя следната алинея:

„Когато дадена съществена пречка пред възможността за преструктуриране се дължи на някоя от ситуациите, посочени в член 141а, параграф 2 от Директива 2013/36/ЕС, институцията, в срок от две седмици от датата на получаване на уведомлението по параграф 1, предлага на органа за преструктуриране възможни мерки, с които да се гарантира, че институцията спазва разпоредбите на член 45е или 45ж и изискването, посочено в член 128, параграф 6 от Директива 2013/36/ЕС.“

14. В член 17, параграф 5 се вмъква следната буква з1):

„з1) да изискат от институцията или дружество по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) да представи план за възстановяване спазването на разпоредбите на членове 45е и 45ж и на изискването, посочено в член 128, параграф 6 от Директива 2013/36/ЕС;“

15. В член 17, параграф 5 се вмъква следната буква й1):

„й1) да изискат от институция или дружество по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) да променят матуриетния профил на елементите, посочени в член 45б или в член 45ж, параграф 3, букви а) и б), за да се гарантира непрекъснато спазване на разпоредбите на член 45е или член 45ж.“

16. В член 17, параграф 5, букви и) и й) думите „член 45“ се заменят с думите „членове 45е и 45ж“.

17. В член 18 параграфи 1 — 7 се заменят със следното:

„1. Органът за реструктуриране на ниво група, заедно с органите за реструктуриране на дъщерни предприятия, след консултация с надзорната колегия и органите за реструктуриране на държавите, в чиято юрисдикция се намират значими клонове, доколкото това засяга значимия клон, разглеждат изискваната съгласно член 16 оценка в рамките на колегията за реструктуриране и полагат всички възможни усилия, за да постигнат съвместно решение за прилагането на мерките, набелязани съгласно член 17, параграф 4, по отношение на всички субекти за реструктуриране и техните дъщерни предприятия, които са субекти като част от групата, посочена в член 1, параграф 1.

2. Органът за реструктуриране на ниво група, в сътрудничество с консолидиращия надзорник и ЕБО в съответствие с член 25, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, изготвя и представя доклад пред предприятието майка от Съюза и пред органите за реструктуриране на дъщерните предприятия, които го предават на дъщерните предприятия под техен надзор, и пред органите за реструктуриране на държавите, в чиято юрисдикция се намират значими клонове. Докладът се изготвя след консултация с компетентните органи, като в него се анализират съществения пречки пред ефективното прилагане на инструментите за реструктуриране и упражняването на правомощията за реструктуриране по отношение на групата и на групите за реструктуриране, в случаите, в които групата се състои от повече от една група за реструктуриране. В доклада се взема предвид въздействието върху стопанския модел на институцията и се препоръчват пропорционални и целенасочени мерки, които според органа са необходими или целесъобразни за отстраняването на тези пречки.

Когато пречките пред възможността за реструктуриране на групата се дължат на някоя от ситуациите, посочени в член 141а, параграф 2 от Директива 2013/36/ЕС, органът за реструктуриране на ниво група уведомява предприятието майка от Съюза за оценката на тези пречки, след като се е консултирал с органа за реструктуриране на субекта за реструктуриране и с органите за реструктуриране на дъщерните му институции.

3. В рамките на четири месеца от датата на получаване на доклада предприятието майка от Съюза може да представи бележките си и да предложи на органа за реструктуриране на ниво група алтернативни мерки, с които да се преодолеят набелязаните в доклада пречки.

Когато тези пречки се дължат на някоя от ситуациите, посочени в член 141a, параграф 2 от Директива 2013/36/ЕС, предприятието майка от Съюза в срок от две седмици, считано от датата на получаване на уведомлението по параграф 2, предлага на органа за реструктуриране на ниво група възможни мерки за преодоляване или отстраняване на тези пречки.

4. Органът за реструктуриране на ниво група съобщава всяка мярка, предложена от предприятието майка от Съюза, на консолидиращия надзорник, на ЕБО, на органите за реструктуриране на дъщерните предприятия и на органите за реструктуриране на държавите, в чиято юрисдикция се намират значими клонове, доколкото това е от значение за значимия клон. Органите за реструктуриране на ниво група и органите за реструктуриране на дъщерните предприятия, след консултация с компетентните органи и с органите за реструктуриране на държавите, в чиято юрисдикция се намират значими клонове, правят всичко възможно в рамките на правомощията си да постигнат съвместно решение в колегията за реструктуриране във връзка с набелязването на съществените пречки и, при необходимост, във връзка с оценяването на мерките, предложени от предприятието майка от Съюза, и на мерките, изискани от органите с цел преодоляване или отстраняване на пречките, при което се взема предвид потенциалното въздействие на мерките във всички държави членки, в които групата извършва дейност.

5. Съвместното решение се взема в рамките на четири месеца от представянето на бележки от страна на предприятието майка от Съюза при изтичането на четиримесечния срок по параграф 3 в зависимост от това кое от двете настъпи по-рано.

Съвместното решение по отношение на пречките пред възможността за реструктуриране поради някоя от посочените в член 141a, параграф 2 от Директива 2013/36/ЕС ситуации се взема в срок от две седмици от представянето на бележки от страна на предприятието майка от Съюза в съответствие с параграф 3.

Съвместното решение се мотивира и се излага в документ, който органът за реструктуриране на ниво група предоставя на предприятието майка от Съюза.

В съответствие с член 31, буква в) от Регламент (ЕС) № 1093/2010 по искане на орган за реструктуриране ЕБО може да съдейства на органите за реструктуриране за постигането на съвместно решение.

6. При липса на съвместно решение в рамките на срока по параграф 5 органът за реструктуриране на ниво група взема самостоятелно решение относно подходящите мерки, които трябва да бъдат предприети в съответствие с член 17, параграф 4 на ниво група или на ниво група за реструктуриране.

Решението е надлежно мотивирано и в него се вземат предвид мненията и резервите на други органи за реструктуриране. Органът за реструктуриране на ниво група предоставя решението на предприятието майка от Съюза.

Ако до изтичането на съответния срок по параграф 5 органът за реструктуриране е отнесъл въпрос по параграф 9 от настоящия член до ЕБО в съответствие с член 19 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, органът за

преструктуриране на ниво група отлага вземането на решение и изчаква решението, което ЕБО може да вземе в съответствие с член 19, параграф 3 от посочения регламент, след което взема решение в съответствие с решението на ЕБО. Съответният срок по параграф 5 се счита за срок за помиряване по смисъла на посочения регламент. ЕБО взема решение в срок от един месец или в срок от една седмица, когато въпросът е отнесен до ЕБО във връзка с пречка пред възможността за преструктуриране, дължаща се някоя от ситуациите, посочени в член 141а, параграф 2 от Директива 2013/36/ЕС. Ако съответният срок по параграф 5 е изтекъл или е било постигнато съвместно решение, въпросът не се отнася до ЕБО. Ако ЕБО не вземе решение, се прилага решението на органа за преструктуриране на ниво група.

7. При липса на съвместно решение органите за преструктуриране на дъщерните предприятия вземат самостоятелни решения относно подходящите мерки, които да бъдат предприети от дъщерните предприятия на индивидуално ниво в съответствие с член 17, параграф 4. Решението е надлежно мотивирано и в него се вземат предвид мненията и резервите на други органи за преструктуриране. Решението се предоставя на съответното дъщерно предприятие и на органа за преструктуриране на ниво група.

Ако до изтичането на съответния срок по параграф 5 органът за преструктуриране е отнесъл въпрос по параграф 9 от настоящия член до ЕБО в съответствие с член 19 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, органът за преструктуриране на дъщерното предприятие отлага вземането на решение и изчаква решението, което ЕБО може да вземе в съответствие с член 19, параграф 3 от посочения регламент, след което взема решение в съответствие с решението на ЕБО. Съответният срок по параграф 5 се счита за срок за помиряване по смисъла на посочения регламент. ЕБО взема решение в срок от един месец или в срок от една седмица, когато въпросът е отнесен до ЕБО във връзка с пречка пред възможността за преструктуриране, дължаща се нарушаване на разпоредбите на членове 45 — 45и. Ако съответният срок по параграф 5 е изтекъл или е било постигнато съвместно решение, въпросът не се отнася до ЕБО. Ако ЕБО не вземе решение, се прилага решението на органа за преструктуриране на дъщерното предприятие.“

18. В член 27, параграф 1 се добавя следната буква и):

„и) когато са спазени условията по член 29а, спиране на изпълнението на задълженията за плащане или изпълнение, по които дадена институция или дружество по член 1, параграф 1, буква б), в) или г), е страна.“

19. Вмъква се следният член 29а:

„Член 29а

Правомощие за спиране на изпълнението на определени задължения

1. Държавите членки гарантират, че съответният компетентен орган, след консултация с органа за преструктуриране, може да упражнява правомощието по член 27, параграф 1, буква и) само ако упражняването на правомощието е необходимо за целите на оценката, предвидена в член 27, параграф 1, първо

изречение, или за целите на констатацията, предвидена в член 32, параграф 1, буква а).

2. Срокът на спиране на изпълнението по параграф 1 не надвишава минималния период от време, който компетентният орган смята за необходим за целите на оценката, посочена в член 27, параграф 1, буква а), или за целите да на констатацията, предвидена в член 32, параграф 1, буква а), и във всеки случай не надвишава 5 работни дни.
3. Спирането на изпълнението по параграф 1 не се прилага по отношение на:
 - а) задължения за плащане и изпълнение, дължими на системи или оператори на системи, определени в съответствие с Директива 98/26/ЕО, на ЦК и ЦК от трети държави, признати от ЕОЦКП съгласно член 25 от Регламент (ЕС) № 648/2012, както и на централни банки;
 - б) допустими вземания за целите на Директива 97/9/ЕО;
 - в) гарантирани депозити.
4. При упражняването на правомощие по настоящия член компетентните органи вземат предвид евентуалното му въздействие върху нормалното функциониране на финансовите пазари.
5. Задължението за плащане или изпълнение, което би било дължимо в рамките на срока на спирането, става дължимо веднага след изтичането на този срок.
6. В случай че изпълнението на договорни задължения за плащане или изпълнение е спряно съгласно параграф 1, изпълнението на задълженията за плащане или изпълнение на контрагентите на субекта по същия договор се спира за същия срок.
7. Държавите членки гарантират, че компетентните органи незабавно уведомяват органите за реструктуриране за упражняването на правомощия по параграф 1.
8. Държавите членки, използващи възможността по член 32, параграф 2, гарантират, че правомощието за спиране по параграф 1 от настоящия член може да се упражни от органа за реструктуриране след консултация с компетентния орган, когато упражняването на това правомощие е необходимо за целите на констатацията, предвидена в член 32, параграф 1, буква а).“
20. В член 32, параграф 1 буква б) се заменя със следното:

„б) предвид времето и други важни обстоятелства няма реална вероятност алтернативни мерки от страна на частния сектор, включително мерки от институционални схеми за защита или действия на надзорни органи, включително мерки за ранна намеса или обезценяването или преобразуването на съответните капиталови инструменти или приемливи задължения в съответствие с член 59, параграф 2, предприети по отношение на институцията, да предотвратят неизпълнението на задълженията от страна на институцията в разумен срок;“

21. В член 33 параграфи 2, 3 и 4 се заменят със следното:
2. „Държавите членки гарантират, че органите за реструктуриране предприемат действия по реструктуриране по отношение на дружество по член 1, параграф 1, буква в) или г), ако то отговаря на условията, установени в член 32, параграф 1.
3. Когато дъщерните институции на холдинг със смесена дейност са собственост, пряко или косвено, на финансов холдинг посредник, в плана за реструктуриране се посочва, че финансовият холдинг посредник е субектът за реструктуриране, а държавите членки гарантират, че действията по реструктуриране за целите на реструктурирането на групата се предприемат по отношение на финансовия холдинг посредник. Държавите членки гарантират, че органите за реструктуриране не предприемат действия по реструктуриране за целите на реструктурирането на групата по отношение на холдинга със смесена дейност.
4. При спазване на разпоредбите на параграф 3 от настоящия член, независимо че дружеството по член 1, параграф 1, буква в) или г) не отговаря на условията, установени в член 32, параграф 1, органите за реструктуриране могат да предприемат действия по реструктуриране по отношение на дружеството по член 1, параграф 1, буква в) или г), когато са изпълнени всички изброени по-долу условия:
- а) дружеството е субект за реструктуриране;
 - б) едно или няколко от дъщерните предприятия на този субект, които са институции, но не са субекти за реструктуриране, отговарят на условията, установени в член 32, параграф 1;
 - в) активите и пасивите на тези дъщерни предприятия са такива, че тяхната несъстоятелност застрашава цялата група за реструктуриране и за реструктурирането на дъщерните предприятия, които са институции, или за реструктурирането на съответната група за реструктуриране като цяло е необходимо да се предприеме действие по реструктуриране по отношение на дружеството по член 1, параграф 1, буква в) или г).“
22. В член 44, параграф 2 буква е) се заменя със следното:
- „е) задължения с остатъчен срок до падежа под седем дни, дължими на системи или оператори на системи, определени съгласно Директива 98/26/ЕО, или на техните участници, които произтичат от участието в такава система, или дължими на признати от ЕОЦКП ЦК от трети държави;“
23. Член 45 се заменя със следните членове:
- „Член 45
- Прилагане и изчисляване на минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения*

1. Държавите членки гарантират, че институциите и дружествата по член 1, параграф 1, букви б), в) и г) във всеки един момент спазват изискването за собствен капитал и приемливи задължения в съответствие с членове 45—45и.
2. Изискването по параграф 1 се изчислява в съответствие с член 45в, параграф 3 или параграф 4, в зависимост от случая, като сума от собствения капитал и приемливите задължения и се изразява като процент от:
 - а) общия размер на рисковата експозиция на съответния субект по параграф 1, изчислен в съответствие с член 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013;
 - б) мярката за експозицията с оглед на отношението на ливъридж на съответния субект по параграф 1, изчислено в съответствие с член 429, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

Член 45а Освобождаване от минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения

1. Независимо от член 45, органите за реструктуриране освобождават от изискването по член 45, параграф 1 финансираните с покрити облигации ипотечни кредитни институции, които съгласно националното законодателство не могат да приемат депозити, когато са изпълнени всички изброени по-долу условия:
 - а) дейността на тези институции ще бъде прекратена посредством ликвидация съгласно националните производства по несъстоятелност или друг вид процедури, прилагани в съответствие с членове 38, 40 или 42, предвидени за тези институции;
 - б) тези национални производства по несъстоятелност или друг вид процедури ще гарантират, че кредиторите на тези институции, включително притежателите на покрити облигации, когато е приложимо, ще понесат загуби по начин, който съответства на целите на реструктурирането.
2. Институциите, освободени от изискването по член 45, параграф 1, не се включват в консолидацията, посочена в член 45е, параграф 1.

Член 45б Приемливи задължения за субектите за реструктуриране

1. Приемливите задължения се включват в сумата на собствения капитал и приемливите задължения на субектите за реструктуриране само ако отговарят на условията, посочени в член 72а от Регламент (ЕС) № 575/2013, с изключение на условията по член 72б, параграф 2, буква г) от Регламент (ЕС) № 575/2013.
2. Чрез дерогация от член 72а, параграф 2, буква л) от Регламент (ЕС) № 575/2013, задълженията, произтичащи от дългови инструменти с дериватни характеристики, като например структурирани облигации, се включват в сумата на собствения капитал и приемливите задължения само ако са изпълнени всички изброени по-долу условия:

- а) част от размера на задължението, произтичащо от дълговия инструмент, е предварително известна към момента на емитиране, фиксирана е и не се влияе от дериватната характеристика;
- б) дълговият инструмент, включително неговата дериватна характеристика, не е предмет на споразумение за нетиране и оценката му не е предмет на разпоредбите на член 49, параграф 3;

Задълженията, посочени в първа алинея, се включват в сумата на собствения капитал и приемливите задължения по отношение на частта, съответстваща на сумата, посочена в първа алинея, буква а).

3. За да се гарантира, че субектът за реструктуриране може да бъде реструктуриран по начин, съобразен с целите на реструктурирането, органите за реструктуриране могат да решат, че изискването по член 45е е спазено от субектите за реструктуриране посредством инструменти, отговарящи на всички условия, посочени в член 72а от Регламент (ЕС) № 575/2013.

Решението на органа за реструктуриране по настоящия параграф съдържа обосновка въз основа на следните елементи:

- а) задълженията, които не са подчинен дълг, посочени в параграфи 1 и 2, имат същия приоритет в националното законодателство в областта на несъстоятелността, както някои задължения, които са изключени от обхвата на правомощията за обезценяване или преобразуване в съответствие с член 44, параграф 2 или член 44, параграф 3;
 - б) рискът от обстоятелството, че поради планираното прилагане на правомощията за обезценяване и преобразуване спрямо задължения, които не са подчинен дълг и които не са изключени от обхвата на правомощията за обезценяване или преобразуване в съответствие с член 44, параграф 2 или член 44, параграф 3, кредиторите по вземанията, произтичащи от тези задължения, понесат по-големи загуби, отколкото биха понесли при ликвидация съгласно обичайното производство по несъстоятелност;
 - в) размерът на задълженията, представляващи подчинен дълг, не надвишава необходимия размер, за да се гарантира, че посочените в буква б) кредитори няма да претърпят по-големи загуби, отколкото биха понесли при ликвидация съгласно обичайното производство по несъстоятелност.
4. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 115 относно мерките за допълнително уточняване на условията, посочени в параграф 2, първа алинея, буква а).

Член 45в Определяне на минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения

1. Изискването по член 45, параграф 1 се определя от органа за реструктуриране за всеки субект след консултация с компетентния орган, въз основа на следните критерии:

- а) необходимостта да се гарантира, че субектът за реструктуриране може да бъде реструктуриран чрез използването на инструменти за реструктуриране, включително, когато е целесъобразно — чрез инструмента за споделяне на загуби, по начин, който отговаря на целите на реструктурирането;
- б) необходимостта да се гарантира, в съответните случаи, че субектът за реструктуриране и дъщерните му предприятия, които са институции, но не са субекти за реструктуриране, разполагат с достатъчно приемливи задължения, за да се гарантира, че ако за тях бъдат приложени съответно инструментът за споделяне на загуби или правомощията за обезценяване или преобразуване, загубите могат да бъдат поети и отношението на ливъридж под формата на базов собствен капитал от първи ред на съответните субекти може да бъде възстановено до необходимото равнище, така че те да могат да продължат да отговарят на условията за лицензиране и да извършват дейностите, за които са били лицензирани съгласно Директива 2013/36/ЕС или съгласно Директива 2014/65/ЕС;
- в) необходимостта да се гарантира, че ако в плана за реструктуриране е предвидена възможност определени класове приемливи задължения да бъдат изключени от споделянето на загуби съгласно член 44, параграф 3 или да бъдат прехвърлени изцяло на приемател чрез частично прехвърляне, субектът за реструктуриране разполага с достатъчно други приемливи задължения, с които да се гарантира, че загубите могат да бъдат поети и че капиталовите изисквания или, според случая — отношението на ливъридж под формата на базов собствен капитал от първи ред на субекта за реструктуриране, могат да бъдат възстановени до необходимото равнище, така че субектът да може да продължи да отговаря на условията за лицензиране и да извършва дейностите, за които е бил лицензиран съгласно Директива 2013/36/ЕС или Директива 2014/65/ЕС;
- г) размера, стопанския модел, модела на финансиране и рисковия профил на субекта;
- д) степента, до която схемата за гарантиране на депозити би могла да участва във финансирането на реструктурирането в съответствие с член 109;
- е) степента, до която неизпълнението на задълженията от страна на субекта би имало неблагоприятен ефект върху финансовата стабилност, включително чрез разпространение на проблемите към други институции или субекти поради взаимосвързаността на субекта с други институции или субекти, или с останалата част от финансовата система.

2. В случаите, в които планът за реструктуриране предвижда, че е необходимо да се предприемат действия по реструктуриране в съответствие със съответния сценарий за реструктуриране, посочен в член 10, параграф 3,

изискването по член 45, параграф 1 е равно на размера, който е достатъчен, за да се гарантира, че:

- а) загубите, които може да се очаква предприятието да понесе, са изцяло поети („поемане на загуби“);
- б) субектът или неговите дъщерни предприятия, които са институции, но не са субекти за реструктуриране, са рекапитализирани до равнище, което им позволява да продължат да отговарят на условията на лицензиране и да извършват дейностите, за които са лицензирани съгласно Директива 2013/36/ЕС, Директива 2014/65/ЕС или равностоен законодателен акт („рекапитализация“);

В случаите, в които планът за реструктуриране предвижда, че дейността на субекта ще бъде прекратена чрез ликвидация съгласно обичайно производство по несъстоятелност, изискването по член 45, параграф 1 за този субект не надвишава необходимия размер за покриване на загубите в съответствие с първа алинея, буква а).

3. Без да се засяга последната алинея, по отношение на субектите за реструктуриране посоченият в параграф 2 размер не надвишава по-голямата от следните стойности:

а) сбора на:

i) размера на загубите, които трябва да бъдат поети при реструктурирането, съответстващ на изискванията, посочени в член 92, параграф 1, букви а), б) и в) от Регламент (ЕС) № 575/2013 и член 104а от Директива 2013/36/ЕС, за субекта за реструктуриране на подконсолидираното равнище на групата за реструктуриране;

ii) размера на рекапитализацията, която позволява на групата за реструктуриране след реструктурирането да възстанови своето съотношение на обща капиталова адекватност, посочено в член 92, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕС) № 575/2013 и изискването, посочено в член 104а от Директива 2013/36/ЕС на подконсолидираното равнище на групата за реструктуриране;

б) сбора на:

i) размера на загубите, които трябва да бъдат поети при реструктурирането, съответстващ на изискването за отношението на ливъридж на субекта, посочено в Регламент (ЕС) № 575/2013 на подконсолидирано равнище на групата за реструктуриране; както и

ii) размера на рекапитализацията, която позволява на групата за реструктуриране, възникнала в резултат на реструктурирането, да възстанови отношението на ливъридж, посочено в член 92, параграф 1, буква г) от Регламент (ЕС) № 575/2013 на подконсолидирано равнище на групата за реструктуриране;

За целите на член 45, параграф 2, буква а) изискването по член 45, параграф 1 се изразява като процент и представлява размерът, изчислен в съответствие с буква а) от настоящия параграф, разделен на размера на общата рискова експозиция.

За целите на член 45, параграф 2, буква б) изискването по член 45, параграф 1 се изразява като процент и представлява размерът, изчислен в съответствие с буква б) от настоящия параграф, разделен на мярката за експозицията с оглед на отношението на ливъридж.

Органът за реструктуриране определя размера на рекапитализацията, посочен в предходните алинеи, в съответствие с действията по реструктуриране, предвидени в плана за реструктуриране, и може да адаптира размера на рекапитализацията, така че адекватно да бъдат отразени рисковете, които оказват влияние върху възможността за реструктуриране, произтичащи от бизнес модела на групата за реструктуриране, модела на финансиране и общия рисков профил.

4. Без да се засяга последната алинея, по отношение на субектите, които не са субекти за реструктуриране, посоченият в параграф 2 размер не надвишава по-голямата от следните стойности:

а) сбора на:

i) размера на загубите, които трябва да бъдат поети при реструктурирането, съответстващ на изискванията, посочени в член 92, параграф 1, букви а), б) и в) от Регламент (ЕС) № 575/2013 и член 104а от Директива 2013/36/ЕС, за субекта, както и;

ii) размера на рекапитализацията, която позволява на субекта да възстанови съотношението на общата капиталова адекватност, посочено в член 92, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕС) № 575/2013 и да спазва изискването, посочено в член 104а от Директива 2013/36/ЕС;

б) сбора на:

i) размера на загубите, които трябва да бъдат поети при реструктурирането, съответстващ на изискването за отношението на ливъридж на субекта, посочено в член 92, параграф 1, буква г) от Регламент (ЕС) № 575/2013, както и;

ii) размера на рекапитализацията, която позволява на субекта да възстанови отношението на ливъридж, посочено в член 92, параграф 1, буква г) от Регламент (ЕС) № 575/2013;

За целите на член 45, параграф 2, буква а) изискването по член 45, параграф 1 се изразява като процент и представлява размерът, изчислен в съответствие с буква а), разделен на размера на общата рискова експозиция.

За целите на член 45, параграф 2, буква б) изискването по член 45, параграф 1 се изразява като процент и представлява размерът, изчислен в съответствие с буква б), разделен на мярката за експозицията с оглед на отношението на ливъридж.

Органът за реструктуриране определя размера на рекапитализацията, посочен в предходните алинеи, в съответствие с действията по реструктуриране, предвидени в плана за реструктуриране, и може да адаптира размера на рекапитализацията, така че адекватно да бъдат отразени рисковете, които оказват влияние върху нуждите от рекапитализация, произтичащи от бизнес модела на групата за реструктуриране, модела на финансиране и общия рисков профил.

5. Когато органът за реструктуриране очаква, че определени класове приемливи задължения могат да бъдат изключени от споделянето на загуби съгласно член 44, параграф 3 или могат да бъдат прехвърлени изцяло към приемател чрез частично прехвърляне, изискването по член 45, параграф 1 не надвишава размера, достатъчен за:
 - а) да се покрие размерът на изключените задължения, определен в съответствие с член 44, параграф 3;
 - б) да се гарантира, че посочените в параграф 2 условия са изпълнени.
6. Решението на органа за реструктуриране да наложи минимално изискване за собствен капитал и приемливи задължения съгласно настоящия член съдържа обосновка, включително цялостна оценка на елементите, посочени в параграфи 2—5.
7. За целите на параграфи 3 и 4 капиталовите изисквания се тълкуват в съответствие с начина, по който компетентният орган прилага преходните разпоредби в десета част, дял I, глави 1, 2 и 4 от Регламент (ЕС) № 575/2013 и разпоредбите в националното законодателство, с които се урежда упражняването на възможностите за действие, предоставени на компетентните органи в посочения регламент.

Органът за реструктуриране може да намали изискването по член 45, параграф 1 с оглед на сумата, с която схемата за гарантиране на депозитите се очаква да участва във финансирането на предпочетената стратегия за реструктуриране в съответствие с член 109 от Директива 2014/59/ЕС.

Размерът на това намаление се основава на убедителна оценка на потенциалното участие на схемата за гарантиране на депозитите и като минимално условие:

- а) е по-малък от предпазливата оценка на потенциалните загуби, които схемата за гарантиране на депозитите е щяла да понесе, ако институцията е била ликвидирана чрез обичайното производство по несъстоятелност, като се вземе предвид приоритетът на вземанията при схемата за гарантиране на депозитите съгласно член 108 от Директива 2014/59/ЕС;

- б) е по-малък от посочения в член 109, параграф 5, втора алинея от Директива 2014/59/ЕС таван на участието на схемата за гарантиране на депозитите;
 - в) е съобразен с цялостния риск от изчерпване на наличните финансови средства на схемата за гарантиране на депозитите поради участие в множество случаи на банкова несъстоятелност или реструктуриране; както и
 - г) е съобразен с всякакви други съответни разпоредби в националното законодателство, както и със задълженията и отговорностите на органа, отговарящ за схемата за гарантиране на депозитите;
 - д) след консултация с отговарящия за схемата за гарантиране на депозитите орган органът за реструктуриране документира своя подход за оценяване на цялостния риск от изчерпване на наличните финансови средства на схемата за гарантиране на депозитите и по силата на първа алинея намалява изискването, при условие че това не поражда прекомерен риск.
8. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти за допълнително уточняване на критериите по параграф 1, въз основа на които се определя изискването за собствен капитал и приемливи задължения в съответствие с настоящия член.

ЕБО представя на Комисията тези проекти за регулаторни стандарти в срок до [1 месец след влизането в сила].

На Комисията се делегира правомощието да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1090/2010.

Член 45г Определяне на минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения за субекти от Г-СЗИ

1. Изискването по член 45, параграф 1 за субект за реструктуриране, който е Г-СЗИ или е част от Г-СЗИ, се състои в следното:
- а) изискването, посочено в член 92а от Регламент (ЕО) № 575/2013; както и
 - б) всяко допълнително изискване за собствен капитал и приемливи задължения, определено от органа за реструктуриране конкретно за субекта в съответствие с параграф 2, което се покрива от задължения, отговарящи на условията по член 45б.
2. Органът за реструктуриране може да наложи допълнително изискване за собствен капитал и приемливи задължения по параграф 1, буква б) единствено:
- а) ако изискването, посочено в параграф 1, буква а), не е достатъчно, за да се изпълнят условията, определени в член 45в; както и

- б) доколкото размерът на необходимия собствен капитал и приемливи задължения не надвишава необходимото равнище, за да се изпълнят условията по член 45в.
- 3. Когато няколко субекта, които са Г-СЗИ, принадлежащи към една и съща Г-СЗИ от ЕС, представляват субекти за реструктуриране, съответните органи за реструктуриране изчисляват посочения в параграф 2 размер:
 - а) за всеки субект за реструктуриране,
 - б) за предприятието майка от Съюза, както ако то би било единственият субект за реструктуриране в Г-СЗИ от ЕС.
- 4. Решението на органа за реструктуриране да наложи допълнително изискване за собствен капитал и приемливи задължения съгласно параграф 1, буква б) съдържа мотивите за това решение, включително цялостна оценка на елементите, посочени в параграф 2.

Член 45д Насоки относно минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения

- 1. Органът за реструктуриране може да предостави на субекта насоки относно притежаването на собствен капитал и приемливи задължения, отговарящи на условията по член 45б или член 45ж, параграф 3, в размер над посочените в членове 45в и 45г равнища, като в тези насоки се предвижда допълнителен размер за следните цели:
 - а) покриване на евентуални допълнителни загуби на субекта над посочените в член 45в, и/или
 - б) за да се гарантира, че в случай на реструктуриране ще се осигури достатъчно пазарно доверие в субекта посредством капиталови инструменти в допълнение към изискването по член 45в, параграф 2, буква б) („буфер за пазарно доверие“).

Насоките се предоставят и изчисляват само по отношение на изискването по член 45, параграф 1, изчислено в съответствие с член 45, параграф 2, буква а).

- 2. Размерът, посочен в предоставените в съответствие с параграф 1 насоки, може да бъде определен само когато компетентният орган вече е определил насоките си в съответствие с член 104б от Директива 2013/36/ЕС и не може да надхвърля посоченото в тези насоки равнище.

Размерът, посочен в предоставените в съответствие с параграф 1, буква б) насоки, не надхвърля размера на комбинираното изискване за буфер, посочено в член 128, точка б) от Директива 2013/36/ЕС, с изключение на изискването по буква а) от посочената разпоредба, освен ако не е необходимо по-високо равнище, за да се гарантира, че след реструктурирането субектът продължава да отговаря на условията за лицензирането си в продължение на подходящ период от време, който е не повече от една година.

Органът за реструктуриране предоставя на субекта обосновка и цялостна оценка на необходимостта от насоките, предоставени в съответствие с настоящия член, както и на посочените в тях равнища.

3. В случаите, когато субектът системно не разполага с допълнителния собствен капитал и приемливите задължения, предвидени в предоставените по параграф 1 насоки, органът за реструктуриране може да изиска размерът на изискването по член 45в, параграф 2 да се увеличи, за да покрие размера, съдържащ се в предоставените съгласно настоящия член насоки.
4. Субектът, който не разполага с допълнителния собствен капитал и приемливите задължения, предвидени в предоставените по параграф 1 насоки, не подлежи на ограниченията, посочени в член 141 от Директива 2013/36/ЕС.

Член 45е Прилагане на минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения към субектите за реструктуриране

1. Субектите за реструктуриране спазват изискванията, определени в членове 45в — 45д, на консолидираното равнище на групата за реструктуриране.
2. Изискването по член 45, параграф 1 по отношение на субект за реструктуриране на консолидираното равнище на групата за реструктуриране се определя в съответствие с член 45з въз основа на изискванията по членове 45в — 45д и в зависимост от това дали съгласно плана за реструктуриране дъщерните предприятия на групата от трети държави трябва да бъдат реструктурирани поотделно.

Член 45ж Прилагане на минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения към субекти, които не са субекти за реструктуриране

1. Институциите, които са дъщерни предприятия на субект за реструктуриране и не са субекти за реструктуриране, спазват изискванията, определени в членове 45в — 45д на индивидуална основа. Органът за реструктуриране, след консултация с компетентния орган, може да реши да приложи изискването, предвидено в настоящия член, към дружество по член 1, параграф 1, букви б), в) или г), което е дъщерно предприятие на субект за реструктуриране и което не е субект за реструктуриране.

Изискването по член 45, параграф 1 за субект, посочен в първа алинея, се определя в съответствие с член 45з въз основа на изискванията, установени в членове от 45в — 45д.

2. Изискването по член 45, параграф 1 за субектите, посочени в параграф 1, е предмет на следните условия:
 - а) субектът за реструктуриране спазва консолидираното изискване, посочено в член 45е;
 - б) сборът от всички изисквания, приложими към дъщерните предприятия на групата за реструктуриране, се включват в

консолидираното изискване по член 45е, без да го надвишават, освен ако това не се дължи само на ефекта от консолидирането на равнището на групата за реструктуриране в съответствие с член 45е, параграф 1.

- в) изискването не може да надвишава участието на дъщерното предприятие в консолидираното изискване, посочено в член 45е, параграф 1.
- г) то отговаря на критериите за приемливост по параграф 3.

3. Изискването се спазва посредством едно или повече от следните:

- а) задължения, които:
 - i) са емитирани в полза на субекта за реструктуриране и са закупени от него;
 - ii) отговарят на критериите за приемливост, посочени в член 72а от Регламент (ЕС) № 575/2013, с изключение критериите по член 72б, параграф 2, буква б) от Регламент (ЕС) № 575/2013;
 - iii) при обичайното производство по несъстоятелност са с по-нисък приоритет от задълженията, различни от приемливите задължения за целите на капиталовите изисквания, които са емитирани в полза на и са закупени от други субекти, различни от субекта за реструктуриране;
 - iv) подлежат на упражняването на правомощието за обезценяване или преобразуване по членове 59—62, което е в съответствие със стратегията за реструктуриране на групата за реструктуриране, по-специално без да се засяга контролът на дъщерното предприятие от страна на субекта за реструктуриране.
- б) инструменти на собствения капитал, емитирани в полза на и закупени от субекти, различни от субекта за реструктуриране, когато упражняването на правомощието за обезценяване или преобразуване по членове 59—62 не засяга контрола на дъщерното предприятие от страна на субекта за реструктуриране.

4. При съгласие от страна на органите за реструктуриране на дъщерното предприятие и на субекта за реструктуриране, изискването може да бъде изпълнено посредством гаранция, предоставена от субекта за реструктуриране на дъщерното му предприятие, която отговаря на следните условия:

- а) гаранцията се предоставя на стойност, която е най-малко еквивалентна на стойността на изискването, която замества;
- б) гаранцията се задейства, когато дъщерното предприятие не е в състояние да плаща изискуемите си дългове или други задължения или когато за това дъщерно предприятие е направена констатацията

по член 59, параграф 3 в зависимост от това кое от двете събития настъпи по-рано;

- в) гаранцията е обезпечена чрез споразумение за финансово обезпечение съгласно определението в член 2, параграф 1, буква а) от Директива 2002/47/ЕО на стойност най-малко 50 процента от нейния размер;
- г) гаранцията и финансовото обезпечение се уреждат от законодателството на държавата членка, в която е установено дъщерното предприятие, освен ако органът за реструктуриране на дъщерното предприятие не е посочил друго;
- д) обезпечението на гаранцията отговаря на изискванията по член 197 от Регламент (ЕС) № 575/2013 и след прилагането на консервативно процентно намаление е достатъчно, за да покрие напълно гарантираната сума;
- е) обезпечението на гаранцията е свободно от тежести и по-специално не се използва като обезпечение за друга гаранция;
- ж) обезпечението има ефективен срок до падежа, отговарящ на същото условие за падежа, като посоченото в член 72в, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013, както и
- з) няма нормативни, регулаторни или оперативни пречки за прехвърлянето на обезпечението от субекта за реструктуриране към съответното дъщерно предприятие, включително когато по отношение на субекта за реструктуриране е предприето действие за реструктуриране.

5. Органът за реструктуриране на дъщерно предприятие, което не е субект за реструктуриране, може да отмени изцяло прилагането на настоящия член по отношение на това дъщерно предприятие, когато:

- а) както дъщерното предприятие, така и субектът за реструктуриране подлежат на лицензиране и надзор в една и съща държава членка;
- б) субектът за реструктуриране спазва изискването по член 45е на подконсолидирано равнище;
- в) към съответния момент няма и не се очакват съществени практически или нормативни пречки за своевременното прехвърляне на собствения капитал или за изплащането на задължения от субекта за реструктуриране към дъщерното предприятие, по отношение на които е била направена констатацията по член 59, параграф 3, по-специално когато по отношение на субекта за реструктуриране е предприето действие за реструктуриране;
- г) компетентният орган приема, че субектът за реструктуриране управлява дъщерното предприятие благоразумно, а самият субект за

преструктуриране, със съгласието на компетентния орган, е декларирал, че гарантира поетите от дъщерното предприятие ангажменти, или рисковете в дъщерното предприятие са несъществени;

- д) процедурите за оценка, измерване и контрол на риска на субекта за преструктуриране се прилагат и за дъщерното предприятие;
- е) субектът за преструктуриране държи повече от 50 % от акциите с право на глас в капитала на дъщерното предприятие или има право да назначава или отстранява мнозинството от членовете на управителния му орган;
- ж) компетентният орган на дъщерното предприятие е освободил изцяло дъщерното предприятие от прилагането на индивидуалните капиталови изисквания съгласно член 7, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

Член 45з Процедура за определяне на изискването

1. Органът за преструктуриране на субекта за преструктуриране, органът за преструктуриране на ниво група, ако е различен първия, както и органите за преструктуриране, отговарящи за дъщерните предприятия на групата за преструктуриране на индивидуална основа, полагат всички възможни усилия за постигането на съвместно решение относно:

- а) размера на изискването, прилагано на консолидирано равнище за всеки субект за преструктуриране;
- б) размера на изискването, прилагано за всяко дъщерно предприятие на субекта за преструктуриране на индивидуално равнище.

Съвместното решение гарантира, че са спазени разпоредбите на членове 45е и 45ж, обосновано е надлежно и се предоставя на:

- а) субекта за преструктуриране от неговия орган за преструктуриране;
- б) дъщерните предприятия на субекта за преструктуриране от съответните им органи за преструктуриране;
- в) предприятието майка от Съюза на групата от органа за преструктуриране на субекта за преструктуриране, като това предприятие майка от Съюза не е субект за преструктуриране от същата група за преструктуриране.

2. Когато няколко субекта от Г-СЗИ, принадлежащи към една и съща Г-СЗИ от ЕС, са субекти за преструктуриране, органите за преструктуриране, посочени в първа алинея, обсъждат и, когато е целесъобразно и в съответствие със стратегията за преструктуриране на Г-СЗИ, съгласуват прилагането на член 72д от Регламент (ЕС) № 575/2013, както и корекциите за минимизиране или премахване на разликата между сбора на сумите, посочени в член 45г, параграф 3, буква а) и в член 12 от Регламент (ЕС) № 575/2013 за отделните

субекти за реструктуриране, и сбора от сумите, посочени в член 45г, параграф 3, буква б) и в член 12 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

Тези корекции могат да се прилагат при следните условия:

- а) корекцията може да се приложи по отношение на разликите в изчислението на общия размер на рисковите експозиции между съответните държави членки чрез корекция на равнището на изискването;
- б) корекцията не се прилага с цел премахването на разлики, произтичащи от експозиции между групи за реструктуриране.

Сборът от сумите, посочени в член 45г, параграф 3, буква а) и в член 12 от Регламент (ЕС) № 575/2013, за отделните субекти за реструктуриране не е по-малък от сбора от сумите, посочени в член 45г, параграф 3, буква б) и в член 12 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

3. Ако в срок от четири месеца не бъде взето съвместно решение, решението се взема в съответствие с параграфи 4—6.

4. Ако в срок от четири месеца не бъде взето съвместно решение поради несъгласие относно консолидираното изискване, решението относно консолидираното изискване се взема от органа за реструктуриране на субекта за реструктуриране, след като надлежно са взети под внимание следните аспекти:

- а) оценката на дъщерните предприятия, извършена от съответните органи за реструктуриране;

становището на органа за реструктуриране на ниво група, ако е различен от органа за реструктуриране на субекта за реструктуриране.

Ако до изтичането на четиримесечния срок някой от съответните органи за реструктуриране е отнесъл въпроса до ЕБО в съответствие с член 19 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, органът за реструктуриране на субекта за реструктуриране отлага вземането на решение и изчаква решението, което ЕБО може да вземе в съответствие с член 19, параграф 3 от посочения регламент, след което взема решение в съответствие с решението на ЕБО.

В решението на ЕБО се вземат предвид разпоредбите на първа алинея, букви а) и б).

Четиримесечният срок се счита за срок за помиряване по смисъла на посочения регламент. ЕБО взема решение в срок от един месец.

Ако четиримесечният срок е изтекъл или е било постигнато съвместно решение, въпросът не се отнася до ЕБО.

Ако ЕБО не вземе решение в срок от един месец, се прилага решението на органа за реструктуриране на субекта за реструктуриране.

5. Ако в срок от четири месеца не бъде взето съвместно решение поради несъгласие относно равнището на изискването, което да се прилага към дъщерните предприятия на групата за реструктуриране на индивидуална основа, решението се взема от съответните органи за реструктуриране на дъщерните предприятия, при положение че са изпълнени всички изброени по-долу условия:

- а) становищата и резервите, изразени от органа за реструктуриране на субекта за реструктуриране са взети предвид, и
- б) становището на органа за реструктуриране на ниво група е взето предвид, ако този орган е различен от органа за реструктуриране на субекта за реструктуриране;
- в) направена е оценка на спазването на разпоредбите на член 45ж, параграф 2.

Ако до изтичането на четиримесечния срок органът за реструктуриране на субекта за реструктуриране или органът за реструктуриране на ниво група е отнесъл въпроса до ЕБО в съответствие с член 19 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, органите за реструктуриране, които отговарят за дъщерните предприятия на индивидуална основа, отлагат вземането на решение и изчакват решението, което ЕБО може да вземе в съответствие с член 19, параграф 3 от посочения регламент, след което вземат решение в съответствие с решението на ЕБО. В решението на ЕБО се вземат предвид разпоредбите на първа алинея, букви а), б) и в).

Четиримесечният срок се счита за срок за помиряване по смисъла на посочения регламент. ЕБО взема решение в срок от един месец.

Ако четиримесечният срок е изтекъл или е било постигнато съвместно решение, въпросът не се отнася до ЕБО.

Ако ЕБО не вземе решение в срок от един месец, се прилагат решенията на органите за реструктуриране на дъщерните предприятия.

Съвместното решение и всяко решение, взето при липса на съвместно решение, подлежат на редовен преглед и, когато е целесъобразно, се актуализират.

6. Ако в срок от четири месеца не бъде взето съвместно решение поради несъгласие относно равнището на консолидираното изискване и равнището на изискването, което да се прилага към дъщерните предприятия на групата за реструктуриране на индивидуална основа, се прилага следното:

- а) взема се решение относно консолидираното изискване в съответствие с параграф 4;
- б) взема се решение относно равнището на изискването, което ще се прилага за дъщерните предприятия на групата за реструктуриране на индивидуална основа в съответствие с параграф 4:

i) след надлежно отчитане на решението, посочено в буква а);

ii) след оценка на спазването на разпоредбите на член 45ж, параграф 2.

7. Съвместното решение, посочено в параграф 1, и решенията на органите за реструктуриране, посочени в параграфи 4, 5 и 6, взети при липса на съвместно решение, са обвързващи за съответните органи за реструктуриране.

Съвместното решение и всяко решение, взето при липса на съвместно решение, подлежат на редовен преглед и, когато е целесъобразно, се актуализират.

8. Органите за реструктуриране, съгласувано с компетентните органи, изискват и проверяват дали субектите спазват изискването по член 45, параграф 1 и вземат решения съгласно настоящия член едновременно с разработването и поддържането на планове за реструктуриране.

9. Органът за реструктуриране на субекта за реструктуриране информира ЕБО за минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения, които са определени:

- а) на консолидираното равнище на групата за реструктуриране;
- б) на равнището на дъщерните предприятия на групата за реструктуриране на индивидуална основа.

Член 45и Надзорна отчетност и публично оповестяване на изискването

1. Поне веднъж годишно дружествата по член 1, параграф 1 отчитат следното пред съответните компетентни органи и органи за преобразуване:

- а) равнищата на наличните елементи, които отговарят на условията по член 45б или член 45ж, параграф 3, и размера на собствения капитал и приемливите задължения, изразени съгласно член 45, параграф 2, след приспаданията в съответствие с членове 72д — 72й от Регламент (ЕС) № 575/2013;
- б) структурата на елементите, посочени в буква а), включително матуритетния им профил и техния ранг при обичайното производство по несъстоятелност.

2. Поне веднъж годишно дружествата по член 1, параграф 1 оповестяват публично следната информация:

- а) равнищата на елементите, които отговарят на условията по член 45б или 45ж, параграф 3;
- б) структурата на посочените в буква а) елементи, включително матуритетния им профил и техния ранг при обичайно производство по несъстоятелност.

3. ЕБО разработва проекти на технически стандарти за изпълнение, с които се определят единните формати, образците и периодичността за надзорната

отчетност и публичното оповестяване, посочени в параграфи 1 и 2 от настоящия член.

ЕБО представя на Комисията тези технически стандарти за изпълнение в срок до [12 месеца след влизането в сила].

На Комисията се предоставя правомощието да приеме посочените в първа алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

4. Изискванията за публично оповестяване се прилагат на датата, на която изискването по член 45, параграф 1 за първи път е спазено изцяло.

Член 45й Докладване пред ЕБО

1. Органите за реструктуриране, съгласувано с компетентните органи, информират ЕБО за минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения, определени за всяка институция в рамките на тяхната компетентност.
2. ЕБО разработва проекти на технически стандарти за изпълнение с цел уточняване на единните формати, образци и определения за определянето и предоставянето, съгласувано с компетентните органи, на информация от органите за реструктуриране на ЕБО за целите на параграф 1.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на технически стандарти за изпълнение в срок до [12 месеца след влизането в сила]*

На Комисията се предоставя правомощието да приеме посочените в първа алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 45к Неспазване на минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения

1. При неспазване на минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения от страна на даден субект съответните органи намират решение въз основа на поне един от следните аспекти:
 - а) правомощията за преодоляване или отстраняване на пречките пред възможността за реструктуриране в съответствие с членове 17 и 18;
 - б) мерките, посочени в член 104 от Директива 2013/36/ЕС.
 - в) мерките за ранна намеса в съответствие с член 27;
 - г) административните санкции и другите административни мерки в съответствие с членове 110 и 111;

* моля, Службата за публикации да въведе дата: 12 месеца след датата на влизане в сила на настоящата директива.

2. Органите за реструктуриране и компетентните органи се консултират помежду си при упражняването на съответните им правомощия, посочени в параграф 1, букви а) — г).

Член 45л Доклади

1. В сътрудничество с компетентните органи и органите за реструктуриране ЕБО представя на Комисията доклад за оценка на най-малко следните аспекти:

- а) по какъв начин минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения е приложено на национално равнище, и по-специално дали са налице разминавания между държавите членки по отношение на равнищата, определени за съпоставими институции;
- б) по какъв начин правомощието от институциите да се изисква спазване на изискването посредством инструментите, посочени в член 45б, параграф 2, е било упражнено от органите за реструктуриране и дали са налице разминавания между държавите членки при упражняването на това правомощие.

2. Посоченият в параграф 1 доклад обхваща следното:

- а) въздействието на минималното изискване и на всяко предложено хармонизирано равнище на минималното изискване върху следното:
 - i) финансовите пазари като цяло, и по-специално пазарите на необезпечен дълг и деривати;
 - ii) стопанските модели и структурата на баланса на институциите, по-специално модела и стратегията за финансиране на институциите, както и правната и оперативната структура на групите;
 - iii) рентабилността на институциите, по-специално разходите им за финансиране;
 - iv) миграцията на експозициите към субекти, върху които не се упражнява пруденциален надзор;
 - v) новите финансови продукти;
 - vi) разпространението на финансови инструменти за договорно споделяне на загуби, както и естеството и възможността за пазарна реализация на такива инструменти;
 - vii) склонността към поемане на риск от страна на институциите;
 - viii) нивото на обременени активи в институциите;
 - ix) предприетите от институциите мерки за спазване на минималните изисквания, и по-специално до каква степен спазването на минималното изискване е постигнато чрез освобождаване от активи, емитиране на дългосрочен дълг и набиране на капитал; както и

- х) нивото на кредитиране от страна на кредитните институции, особено кредитирането на микро-, малки и средни предприятия, местни власти, регионални правителства и субекти от публичния сектор, и търговското финансиране, включително кредитирането в рамките на официални схеми за застраховане на експортно кредитиране.
 - б) взаимодействието между минималните изисквания и капиталовите изисквания, отношението на ливъридж и изискванията за ликвидност, определени в Регламент (ЕС) № 575/2013 и Директива 2013/36/ЕС;
 - в) способността на институциите самостоятелно да набират капитал или финансиране от пазарите, за да изпълнят евентуално предложени хармонизирани минимални изисквания;
3. Докладът по параграф 1 обхваща две календарни години и се представя на Комисията до 30 септември на календарната след последната календарна година, обхваната в доклада. “
24. Член 55 се заменя със следното:

*„Член 55
Договорно признаване на споделянето на загуби*

1. Държавите членки изискват от институциите и от дружествата по член 1, параграф 1, буква б), в) и г) да включат договорна разпоредба, съгласно която кредиторът или страната по споразумението или инструмента, пораждащи задължението, признава, че задължението може да бъде обезценено или преобразувано и се съгласява да приеме намаляване на главницата или текущата дължима сума, преобразуване или обезсилване, извършени в резултат на упражняването на тези правомощия от органа за реструктуриране, при условие че това задължение отговаря на всички изброени по-долу условия:
- а) задължението не е изключено съгласно член 44, параграф 2;
 - б) задължението не представлява депозит по член 108, буква а);
 - в) задължението се урежда от правото на трета държава;
 - г) задължението е емитирано или поето след датата, на която държавата членка започва да прилага разпоредбите, приети за транспониране на настоящия раздел.
2. Изискването по параграф 1 може да не се прилага, когато органът за реструктуриране на държавата членка смята, че всички изброени по-долу условия са изпълнени:
- а) по отношение на посочените в първа алинея задължения или инструменти могат да бъдат упражнени правомощията за обезценяване и преобразуване на органа за реструктуриране на държава членка в съответствие със законодателството на трета

държава или обвързващо споразумение, сключено с тази трета държава;

- б) от правна, договорна или икономическа гледна точка е невъзможно институцията или дружеството по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) да включат такава договорна разпоредба за някои задължения;
- в) освобождаването от изискването, посочено в параграф 1, за някои задължения не възпрепятства възможността за реструктуриране на институциите и дружествата по член 1, параграф 1, букви б), в) и г).

Задълженията, посочени в букви б) и в), не включват дългови инструменти, които са необезпечени задължения, инструменти на допълнителния капитал от първи ред и инструменти на капитала от втори ред. Освен това те имат предимство пред задълженията, които се включват за целите на минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения.

Задълженията, които в съответствие с букви б) и в) не съдържат договорната разпоредба, посочена в параграф 1, не се включват за целите на минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения.

- 3. Държавите членки гарантират, че органите за реструктуриране могат да изискват от институциите и дружествата по член 1, параграф 1, буква б), в) и г) да представят на органите правно становище относно правните възможности за осигуряване на изпълнението и ефективността на договорната разпоредба, посочена в параграф 1.
- 4. Ако институцията или дружеството по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) не включи в договора, уреждащ съответното задължение, изискваната съгласно параграф 1 договорна разпоредба, това не възпрепятства органа за реструктуриране да упражни правомощията за обезценяване и преобразуване по отношение на това задължение.
- 5. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти с цел допълнително уточняване на списъка от задължения, към които се прилага изключването по параграф 1, и съдържанието на договорната разпоредба, изисквана съгласно посочения параграф, като отчита различните стопански модели на институциите.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти до 3 юли 2015 г.

На Комисията се делегира правомощието да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

- 6. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти за определяне на условията, при които от правна, договорна или икономическа гледна точка би било невъзможно дадена институция или дружество по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) да включи договорната разпоредба по параграф 1 за някои задължения и при които освобождаването от изискването по параграф 1 не би

възпрепятствало възможността за преструктуриране на институцията или субекта.

ЕОЦКП представя на Комисията проектите на регулаторни технически стандарти.

На Комисията се делегира правомощието да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010. “

25. В член 63, параграф 1 се добавя следната буква н):

„н) правомощието за спиране на изпълнението на задължения за плащане или изпълнение, по които институцията или субекта по параграф 1 е страна, когато органът за преструктуриране, след консултация с компетентния орган, реши че упражняването на това правомощие е необходимо за ефективното прилагане на един или повече инструменти за преструктуриране или за целите на оценката съгласно член 36.

26. В член 63, параграф 1 се вмъкват следните параграфи 1а и 1б:

„1а. Срокът на спиране на изпълнението съгласно параграф 1, буква н) не надвишава минималния период от време, който органът за преструктуриране смята за необходим с оглед на ефективното прилагане на един или повече инструменти за преструктуриране или за целите на оценката съгласно член 36, и във всеки случай не надвишава 5 работни дни.

1б. Спирането на изпълнението съгласно параграф 1, буква н) не се прилага по отношение на:

- а) задължения за плащане и изпълнение, дължими на системи или оператори на системи, определени в съответствие с Директива 98/26/ЕО, на ЦК и ЦК от трети държави, признати от ЕОЦКП съгласно член 25 от Регламент (ЕС) № 648/2012, както и на централни банки;
- б) допустими вземания за целите на Директива 97/9/ЕО.
- в) гарантирани депозити съгласно определението в член 2, параграф 1, точка 94.“

27. В заглавията на член 59 и член 60 се добавя изразът „и приемливи задължения“.

28. В член 59 параграф 1 се заменя със следното:

„1. Правомощията за обезценяване или преобразуване на съответните капиталови инструменти и приемливи задължения могат да бъдат упражнявани:

- а) независимо от действията по преструктуриране; или

- б) в комбинация с действията по реструктуриране — когато са изпълнени условията за реструктуриране, посочени в членове 32 и 33.

Правомощието за обезценяване или преобразуване на приемливи задължения отделно от действията по реструктуриране може да се упражнява само във връзка с приемливи задължения, които отговарят на условията, посочени в член 45ж, параграф 3, буква а), с изключение на условието, свързано с остатъчния срок до падежа на задълженията.“

29. В член 59, параграфи 2 и 3 изразът „капиталови инструменти“ се заменя с изрази „капиталови инструменти и задължения, посочени в параграф 1“.
30. В член 59, параграфи 4 и 10 изразът „капиталови инструменти“ се заменя с изрази „капиталови инструменти или задължения, посочени в параграф 1“.
31. В член 60 параграф 1 се добавя следната буква г):

„г) главницата на посочените в член 59, параграф 1 приемливи задължения се обезценява или се преобразува в инструменти на базовия собствен капитал от първи ред, или и двете, до необходимата степен за постигане на посочените в член 31 цели на реструктурирането, или до равнището на съответните капиталови инструменти, в зависимост от това кое от двете е по-малко.“

32. В член 60 параграф 2 се заменя със следното:

„2. Когато главницата на съответния капиталов инструмент или съответното приемливо задължение се обезценява:

- а) намаляването на размера на главницата е постоянно, като се взимат предвид евентуалното обезценяване в съответствие с механизма за обезщетяване по член 46, параграф 3;
- б) по отношение на размера на обезценяването не остава никакво задължение към притежателя на съответния капиталов инструмент и задължение, посочени в член 59, параграф 1, освен вече натрупано задължение и задължение за вреди, което може да възникне в резултат на обжалване на законосъобразността на упражняването на правомощията за обезценяване;
- в) на притежателя на съответните капиталови инструменти и задължения, посочени в член 59, параграф 1, не се изплаща обезщетение, различно от предвиденото в параграф 3.“

33. В член 60, параграф 3 изразът „съответните капиталови инструменти“ се заменя с изрази „съответните капиталови инструменти и задължения, посочени в член 59, параграф 1.“
34. В член 69, параграф 4 буква б) се заменя със следното:

„б) задължения за плащане и изпълнение, дължими на системи или оператори на системи, определени в съответствие с Директива 98/26/ЕО, на ЦК и ЦК от трети държави, признати от ЕОЦКП съгласно член 25 от Регламент (ЕС) № 648/2012, както и на централни банки;“

35. В член 70 параграф 2 се заменя със следното:

„2. Органите за реструктуриране не упражняват правомощието, посочено в параграф 1, по отношение на обезпечени интереси на системи или системни оператори, определени за целите на Директива 98/26/ЕО, ЦК и ЦК от трети държави, признати от ЕОЦКП съгласно член 25 от Регламент (ЕС) № 648/2012, както и централни банки във връзка с активи, заложи от институцията в режим на реструктуриране или предоставени от тази институция под формата на маржин или обезпечение.“

36. В член 71 параграф 3 се заменя със следното:

„3. Спирането по параграф 1 или 2 не се прилага по отношение на системи или системни оператори, определени за целите на Директива 98/26/ЕО, ЦК и ЦК от трети държави, признати от ЕОЦКП съгласно член 25 от Регламент (ЕС) № 648/2012, или централни банки.“

37. В член 88 думите „член 45“ се заменят с думите „членове 45—45и“.

38. В член 88, параграф 1 първа алинея се заменя със следното:

„При спазване на разпоредбите на член 89 органите за реструктуриране на ниво група създават колегии за реструктуриране, които изпълняват задачите по членове 12, 13, 16, 18, 45 — 45и, 91 и 92 и осигуряват сътрудничеството и координацията с органите за реструктуриране на трети държави, когато е целесъобразно.“

39. Член 89 се заменя със следното:

*„Член 89
Европейски колегии за реструктуриране*

1. Когато институция от трета държава или предприятие майка от трета държава има дъщерни предприятия в Съюза или предприятия майки от Съюза, установени в две или повече държави членки, или два или повече клона от Съюза, които се считат за значими клонове от две или повече държави членки, органите за реструктуриране в държавите членки, в които са установени тези субекти в Съюза или в които се намират тези значими клонове, създават една-единствена европейска колегия за реструктуриране.
2. Европейската колегия за реструктуриране, посочена в параграф 1, изпълнява посочените в член 88 функции и задачи по отношение на субектите по параграф 1 и по отношение на клоновете, доколкото тези задачи се отнасят за тях.

Задачите на европейската колегия за реструктуриране, посочени в параграф 2, включват определянето на изискването по членове 45—45и.

При определянето на изискването по членове 45—45и членовете на европейската колегия за реструктуриране вземат предвид глобалната стратегия за реструктуриране, ако има такава, приета от органи от трети държави.

Когато в съответствие с глобалната стратегия за реструктуриране дъщерните предприятия от Съюза или предприятието майка от Съюза и неговите дъщерни институции не са субекти за реструктуриране и членовете на европейската колегия за реструктуриране са съгласни с тази стратегия, дъщерните предприятия от Съюза или предприятието майка от Съюза спазват изискването по член 45ж, параграф 1 на консолидирано равнище, като емитират инструменти, отговарящи на условията по член 45ж, параграф 3, букви а) и б), в полза на субекта за реструктуриране от трета държава.

3. Когато само едно предприятие майка от Съюза притежава всички дъщерни предприятия от Съюза на институция от трета държава или на предприятие майка от трета държава, европейската колегия за реструктуриране се председателства от органа за реструктуриране на държавата членка, в която е установено предприятието майка от Съюза.

В случаите, в които първа алинея не се прилага, европейската колегия за реструктуриране се председателства от органа за реструктуриране на предприятието майка от Съюза или дъщерното предприятие от Съюза с най-висока обща стойност на държаните балансови активи.

4. Държавите членки могат по взаимно съгласие на всички заинтересовани страни да не прилагат изискването за създаване на европейска колегия за реструктуриране, ако съществува друга група или колегия, която извършва същите функции и задачи, посочени в настоящия член, и спазва всички условия и процедури, установени в настоящия член и в член 90, включително уреждащите членството и участието в европейските колегии за реструктуриране. В този случай всички позовавания на европейските колегии за реструктуриране в настоящата директива се разбират като позовавания и на тези други групи или колегии.

5. Европейската колегия за реструктуриране функционира в съответствие с член 88, като спазва параграфи 3 и 4 от настоящия член.

40. Член 110 се изменя, както следва:

- а) в параграф 1 първото изречение се заменя със следното:

„Без да се засяга правото на държавите членки да предвиждат и налагат наказателноправни санкции, държавите членки установяват система от административни санкции и други административни мерки, приложими при нарушение на националните разпоредби, транспониращи настоящата директива, или разпоредбите на Регламента [*относно възстановяването и реструктурирането на ЦК*], и предприемат всички необходими мерки, за да гарантират прилагането на тези санкции и мерки.

б) параграф 2 се заменя със следното:

„2. Държавите членки гарантират, че когато посочените в параграф 1 задължения се прилагат за институции, финансови институции и предприятия майки от Съюза по смисъла на настоящата директива или за ЦК, клирингови членове на ЦК или предприятия майки по смисъла на Регламента [*относно възстановяването и реструктурирането на ЦК*] или в случай на нарушение, могат да бъдат налагани административни санкции — в съответствие с предвидените в националното право условия — на членовете на управителния орган по смисъла на настоящата директива или на членовете на ръководния съвет по смисъла на Регламента [*относно възстановяването и реструктурирането на ЦК*] и на други физически лица, които съгласно националното право носят отговорност за нарушението.“

в) в параграф 3 първото изречение се заменя със следното:

„Правомощията за налагане на административни санкции, предвидени в настоящата директива, се предоставят на органите за реструктуриране или на компетентните органи в зависимост от вида на нарушението.“

41. Член 111 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 букви а), б) и в) се заменят със следното:

„а) не са изготвени, поддържани и актуализирани плановете за възстановяване и плановете за възстановяване на групата в нарушение на член 5 или 7 от настоящата директива или на член 9 от Регламента [*относно възстановяването и реструктурирането на ЦК*];

б) компетентният орган не е уведомен за намерението да се предостави вътрешногрупова финансова подкрепа в нарушение на член 25 от настоящата директива;

в) не е предоставена цялата информация, необходима за разработването на плановете за реструктуриране, в нарушение на член 11 от настоящата директива или на член 14 от Регламента [*относно възстановяването и оздравяването на ЦК*];

г) управителният орган на институция или дружество по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) от настоящата директива или на ръководния съвет на ЦК по смисъла на Регламента [*относно възстановяването и оздравяването на ЦК*] не е уведомил компетентния орган, когато институцията или дружеството по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) от настоящата директива или ЦК са изпаднали в несъстоятелност или има вероятност от това, в нарушение на член 81 от настоящата директива или на член 68, параграф 1 от Регламента [*относно възстановяването и оздравяването на ЦК*].“

б) параграф 2 се изменя, както следва:

і) буква а) се заменя със следното:

„а) публично изявление, в което се посочва отговорното физическо лице, институция, финансова институция, предприятие майка от Съюза, ЦК или друго юридическо лице, както и естеството на нарушението;“

ii) буква в) се заменя със следното:

„в) временна забрана за член на ръководния орган или висшето ръководство на институцията или дружеството по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) от настоящата директива или за ръководния съвет на ЦК или за всяко физическо лице, за което се счита, че носи отговорност, да заема длъжности в институции или дружества по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) от настоящата директива или в ЦК;“

42. Член 112 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 първото изречение се заменя със следното:

„Държавите членки гарантират, че органите за преструктуриране и компетентните органи оповестяват на официалната си интернет страница най-малко административните санкции, които са наложили за нарушение на националните разпоредби, транспониращи настоящата директива, или разпоредбите, установени в Регламента [*относно възстановяването и преструктурирането на ЦК*], когато тези санкции не са обжалвани или правото на обжалване е погасено.“;

б) в параграф 2 буква в) се заменя със следното:

„в) когато публикуването би причинило, доколкото това може да бъде установено, непропорционални вреди на институциите или дружествата по член 1, параграф 1, буква б), в) или г) от настоящата директива или на ЦК, или на засегнатите физически лица.“;

в) параграф 4 се изменя, както следва:

i) първото изречение се заменя със следното:

„До 3 юли 2016 г. ЕБО представя на Комисията доклад относно публикуването от държавите членки на информация за санкциите при неспазване на националните разпоредби за транспониране на настоящата директива, без да се посочват лични или други идентификационни данни съгласно предвиденото в параграф 2, и по-специално относно евентуални съществени различия между държавите членки в това отношение.“;

ii) добавя се следната алинея:

„В срок до [...] ЕОЦКП представя на Комисията подобен доклад относно публикуването на информация за санкциите при неспазване на разпоредбите, определени в Регламента [*относно възстановяването и преструктурирането на ЦК*]“;

43. Член 113 се заменя със следното:

„Член 113

Поддържане на централни бази данни от ЕБО и ЕОЦКП

1. При спазване на изискванията за професионална тайна, посочени в член 84, органите за реструктуриране и компетентните органи уведомяват ЕБО за всички административни санкции, които са наложили съгласно член 111 за неспазване на националните разпоредби за транспониране на настоящата директива, и за евентуални обжалвания, етапа на който се намират, и резултатите от тях.

При спазване на изискванията за професионална тайна, посочени в член 71 от Регламента [относно възстановяването и реструктурирането на ЦК], органите за реструктуриране и компетентните органи уведомяват ЕОЦКП за административните санкции, които са наложили за неспазване на настоящия регламент.

2. ЕБО и ЕОЦКП поддържат централни бази данни за докладваните санкции единствено с цел обмен на информация между органите за реструктуриране, до която имат достъп само органите за реструктуриране и която се актуализира въз основа на подадената информация от органите за реструктуриране.
3. ЕБО и ЕОЦКП поддържат централни бази данни за докладваните санкции единствено с цел обмен на информация между компетентните органи, до която имат достъп само компетентните органи и която се актуализира въз основа на подадената информация от компетентните органи.
4. ЕБО и ЕОЦКП поддържат интернет страници с връзки към публикуваната информация за санкции от всеки орган за реструктуриране и от всеки компетентен орган съгласно член 112 и посочват срока, за който всяка държава членка публикува информация за санкциите.“

Член 2

Изменение на Директива 98/26/ЕО

В член 2 буква в) се заменя със следното:

„в) „основен контрагент“ означава централен контрагент (ЦК) съгласно определението в член 2, точка 1 от Регламент (ЕС) № 648/2012;“.

в член 2 буква е) се заменя със следното:

е) „участник“ означава институция, основен (централен) контрагент, посредник в сетълмент, клирингова къща, системен оператор или клирингов член на ЦК, лицензиран в съответствие с член 17 от Регламент (ЕС) № 648/2012;“.

Член 3

Изменения на Директива 2002/47/ЕО

Директива 2002/47/ЕО се изменя, както следва:

В член 1 параграф 6 се заменя със следното:

6. Членове 4— 7 не се прилагат за ограничения при изпълнението на споразуменията за финансово обезпечение или за ограничения на действието на споразумение за финансово обезпечение с предоставяне на залог, разпоредби за приключващо нетиране или за прихващане, наложени съгласно дял IV, глава V или VI от Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета или дял V, глава IV от Регламент (ЕС) *[относно възстановяването и реструктурирането на ЦК]*, или за подобно ограничение, наложено съгласно сходни правомощия по правото на държава членка за улесняване на организираното реструктуриране на всеки субект, посочен в параграф 2, буква в), подточка iv), за което се прилагат защитни механизми, които са най-малко равностойни на посочените в дял IV, глава VII от Директива 2014/59/ЕС и в дял V, глава V от Регламент (ЕС) *[относно възстановяването и реструктурирането на ЦК]*.”

Член 9а се заменя със следното:

„Член 9а

Директива 2008/48/ЕО, Директива 2014/59/ЕС и Регламент (ЕС) [относно възстановяването и реструктурирането на ЦК]

Настоящата директива се прилага без да се засягат Директива 2008/48/ЕО, Директива 2014/59/ЕС и Регламент (ЕС) *[относно възстановяването и реструктурирането на ЦК]*.”

Член 4

Изменение на Директива 2004/25/ЕО

В член 4 параграф 5 се заменя със следното:

„5. Държавите членки гарантират, че член 5, параграф 1 от настоящата директива не се прилага при използване на инструменти, правомощия и механизми за реструктуриране, предвидени в дял IV от Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета или в дял V от Регламент (ЕС) *[относно възстановяването и реструктурирането на ЦК]*.”

Член 5

Изменение на Директива 2005/56/ЕО

В член 3 параграф 4 се заменя със следното:

„4. Държавите членки гарантират, че настоящата директива не се прилага по отношение на дружество или дружества, за които се прилагат инструменти, правомощия и механизми за реструктуриране, предвидени в дял IV от Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета или в дял V от Регламент (ЕС) *[относно възстановяването и реструктурирането на ЦК]*.“

Член 6

Изменения на Директива 2007/36/ЕО

Директива 2007/36/ЕС се изменя, както следва:

а) В член 1 параграф 4 се заменя със следното:

„4. Държавите членки гарантират, че настоящата директива не се прилага при използване на инструменти, правомощия и механизми за реструктуриране, предвидени в дял IV от Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета или дял V от Регламент (ЕС) *[относно възстановяването и реструктурирането на ЦК]*.“

б) В член 5 параграф 5 се заменя със следното:

„5. Държавите членки гарантират, че за целите на Директива 2014/59/ЕС и Регламент (ЕС) *[относно възстановяването и реструктурирането на ЦК]* общото събрание може да вземе решение с мнозинство от две трети от действително подадените гласове за свикване на общо събрание или за изменения в устава, които да въвеждат изискване за свикване на общо събрание за вземане на решение за увеличаване на капитала с по-кратко предизвестие от предвиденото по параграф 1 от настоящия член, при условие че това събрание не се провежда в рамките на десет календарни дни от поканата за свикване и че са изпълнени условията по член 27 или 29 от Директива 2014/59/ЕС или по член 19 от Регламент (ЕС) *[относно възстановяването и реструктурирането на ЦК]*, както и че увеличението на капитала е необходимо за предотвратяване на настъпването на условията, налагащи реструктуриране, посочени в членове 32 и 33 от Директива 2014/59/ЕС или в член 22 от Регламент (ЕС) *[относно възстановяването и реструктурирането на ЦК]*.“

Член 7

Изменение на Директива 2011/35/ЕС

В член 1 параграф 4 се заменя със следното:

„4. Държавите членки гарантират, че настоящата директива не се прилага по отношение на дружество или дружества, за които се прилагат инструменти, правомощия и механизми за реструктуриране, предвидени в дял IV от Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета или в дял V от Регламент (ЕС) *[относно възстановяването и реструктурирането на ЦК]*.“

Член 8

Изменение на Директива 2012/30/ЕС

В член 45 параграф 4 се заменя със следното:

„4. Държавите членки гарантират, че член 10, член 19, параграф 1, член 29, параграфи 1 — 3, член 31, параграф 2, първа алинея, членове 33 — 36 и членове 40 — 42 от настоящата директива не се прилагат при използването на инструментите, правомощията и механизмите за реструктуриране, предвидени в дял IV от Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета или в дял V от Регламент (ЕС) *[относно възстановяването и реструктурирането на ЦК]*.“

Член 9

Транспониране

1. Държавите членки приемат и публикуват не по-късно от [дата — 12 месеца от датата на влизане в сила] законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директивата. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби.

Държавите членки прилагат тези разпоредби от [дата — 6 месеца след датата на транспониране].

2. Когато държавите членки приемат посочените в параграф 1 разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите членки.
3. Държавите членки съобщават на Комисията и на ЕБО текста на основните разпоредби от националното право, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 10
Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 1, параграф 1, параграфи 40 — 43 и членове 2 — 8 влизат в сила на [датата на влизане в сила Регламента за възстановяване и реструктуриране на ЦК].

Член 11
Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите членки.

Съставено в Брюксел на година.

За Европейския парламент
Председател

За Съвета
Председател